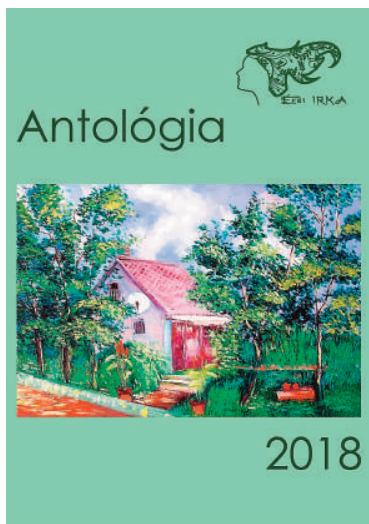

KRÓNIKA

2018

A POLY-ART ALAPÍTVÁNY AZ ÉRDI MŰVÉSZETÉRT

ÉRDI ÚJSÁG

2018. január

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT...

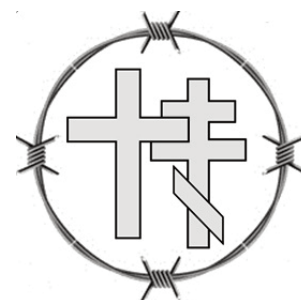
Szeghy Karolina
Lucskos Csumpi kalandjai c.
 mesekönyve
Szabó Szikla Szilárd rajzaival.

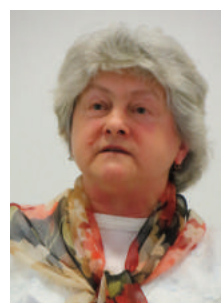
Bükk csavargó útjain c. pályázat gyűjteményes kötete
 a Bükk Nemzeti Park Igazgatósága (Eger) gondozásában,
 benne **Tarnócziné Barabás Irén**
 és **Molnárné Boda Mária** verseivel.

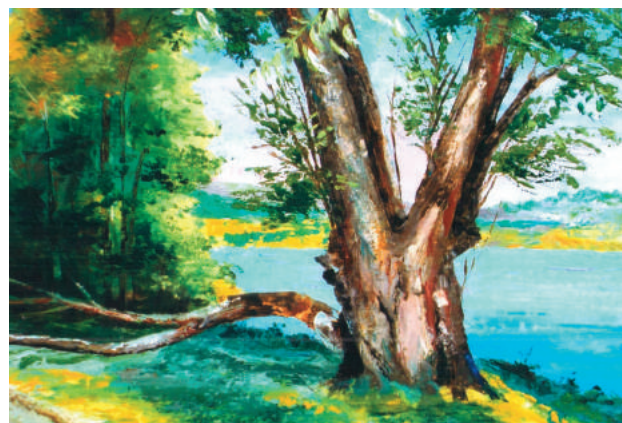
Szabó Ilona Valéria
Málenkij robot c. írása
 az **Irodalmi Rádió** antológiájában.
 Alkotása **harmadik helyezett** lett.

Az **Érdi Újság**
A sorsfordító írisz és az angyalok címmel közölt interjút
Majorné Bániczki Juliannával.

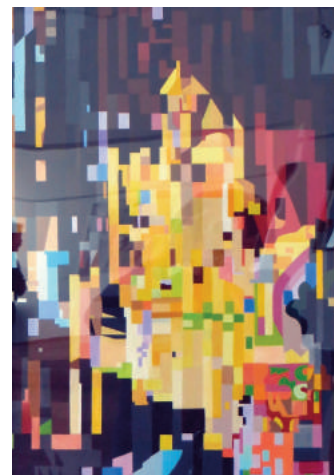
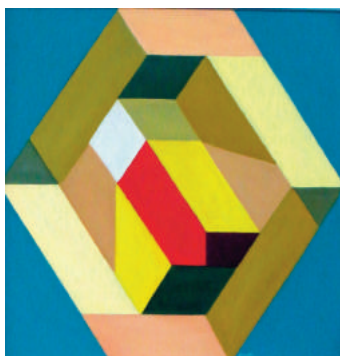
KÉK-alkotások

KÉK-ek a TÉLI TÁRLATON

A Téli tárlaton kiállító KÉK-alkotók:
Ilka Gábor, Kiss Gyöngyi, Tarnócziné Barabás Irén,
Nagyszalóki András

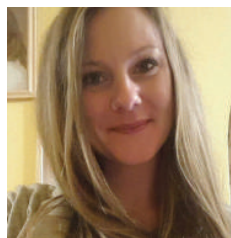
KÉK-alkotások

2018. február

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

A József Attila vers-dal fesztivál költői közé sorolták Szöllősi Bernadett klubtársunkat, akinek egyik verse bekerült a megzenésítendő művek közé.

IRKA-EST

Temesi Éva - emlékműsor

Emlékezés a költőtársra

Szomorú pillanatok szükségesek hozzá, hogy igazán és cáfolhatatlanul megmutatkozzon, hogy azonos érdeklődésű, kedvtelésű emberek csoportja közösség-e a szó nemesebb értelmében. Az Irodalomkedvelők Klubja Temesi Évára, a barátára, az alkotótársra emlékezve tett tanúságot arról, hogy a közös tevékenység érzelmi köteleket képes létrehozni.

Az irodalmi délután látványosan nem sokban különbözött az IRKA megszokott összejöveteleitől. A klub vezetőjének, *Daróci Lajosné*nek a konferálásával és „koreográfiája” alapján sorra léptek a mikrofonhoz a csoport tagjai, hogy egy-egy verset fölolvassanak, s ugyancsak megszokott módon *Szigeti Eszter* dalai tették meghitté a programot.

Mégis nagyon más volt minden. Az elhangzott műveket vagy Metzger Béláné Temesi Éva írta vagy hozzáírta a klubtagok. S a felolvasások után nem esendült taps, emlékező esőndek tagolták-fűzték össze a költeményeket.

Emlékezés volt ez a délután a költőtársra, arra a Temesi Évára, aki tavaly decemberben hunyt el, s

akinek emlékét elsőként fia, *Metzger Balázs* idézte fel, beszélve arról, hogy édesanyja ifjú korában pedagógusnak készült, a kultúra töltötte ki életét, de a sors kegyetlenül keresztülhúzza számításait, s munkás évtizedeit egy gyárban töltötte technikusként. Verselni persze verselt, sokáig csak a maga öröme. Mindez akkor változott meg, amikor (1998-ban költözött Érdre) csatlakozott az IRKA körhöz, amelynek hamar meghatározó tagjává vált, s itt kezdett publikálni, megjelentek kötetei is.

A fiún kívül emlékezett Temesi Évára lánya, *Metzger Zsuzsa* és a közeli barát *Petrík István* is, akikkel *Somfai István*, a Poly-Art alapítvány kuratóriumának elnöke beszélgetett. És emlékeztek a versekkel

az IRKA-tagok (*Daróci Lajosné, Habos László, Móczár Csaba, Kreischer Nelly, Kovács f. István, Somfai István, Szabó Aida, Szabó Valéria, Vikár János, Virág Katalin*) megmutatva, milyen széles körből merített a költő Temesi Éva. Szólt szerelemről és családról, politikáról és közéletéről, tudományról és művészetéről, természetről, de megfogalmazott filozofikus gondolatokat is. Munkásságával tekintélyt szerzett a csoportban, ahogy *Daróci Lajosné* mondta, s gazdag anyagot hagyott olvasóira, hiszen az IRKA minden kiadványában szerepeltek versei, s több önálló kötete is megjelent.

Az emlékező délután méltón igazolta Temesi Éva sorait: „Ott vagyok minden hangban veled, / A csendes köröző madár szavában, / de én vagyok a csillag is, mely rád süt az éjszakában. / Ne állj hát zokogva síromnál, / nem vagyok ott. / Nem haltam meg.”

■ M. NAGY

Beszámoló:

ÉrdMOST 2018. 02. 16.,
Érdi IRKA VII. évf. 1. szám

IRKA-NOVELLÁK A MAGYAR SZÉPPRÓZA NAPJÁN AZ ÉRD MOST!-ON

Február 18-án az IRKA – Irodalomkedvelők klubja – jóvoltából három érdi szerző egy-egy rövid prózáját olvashatja el itt, az Érd Most! felületén: **Szabó I. Valéria**: A fehér páva, **Pergel Antal**: Dalok és **Kovács F. István**: Vallomásféle... című művét.

Vers a hálapénzről

Dr. Ludwig Géza költői estjének és kötetbemutatójának adott otthont a Szepes Gyula Művelődési Központ február 9-én.

Ludwig Géza Mégis... című friss kötetével ismerkedhettek meg a hallgatók péntek este a Poly-Art és az IRKA kör rendezvényén. Az est házigazdája és a beszélgetés vezetője Somfai István, a Poly-Art elnöke volt. Bár Ludwig Géza polgári foglalkozását tekintve orvos, a két hivatást könnyedén össze tudja egyeztetni,

Ludwig Gézával (j) Somfai István beszélgetett

hiszen az orvosi a műveiben is megjelenik különböző motívumokon keresztül – írt már verset például a hálapénzről is. Alkotásaiiban időről időre felbukkan néhány város, többek között: Miskolc, ahol a gyermekkorát töltötte, Pécs, ami kamaszéveinek volt színhelye, Óbuda, ahova már fiatal felnőttként került, s onnan járt az orvosi egyetemre, és végül Balatonfüred, ahol húsz évig dolgozott és ahol megszületett a lánya is.

Fiatalkori próbálkozásai után kevesebb műve szüle-

tett, az utóbbi években lett ismét aktívabb, többnyire etikai-filozófiai kérdéseket feszegető verseket és esszéket ír. A kötetben megjelent alkotások is több különböző témakörre oszthatók, mint a lélekkel összefonódó versek vagy a hazafias költemények. De nem az irodalom az egyetlen művészeti ág, amelyhez vonzó-

dik, a zenét is különösen kedveli, játszik gitáron, citerán és mandolinon is.

Nem érez kényszert, hogy mindennap írjon, egy-egy vers születése lehet hosszabb folyamatos, s vannak olyanok is, amelyek nem versként születnek, úgy kell őket azzá alakítani. Azt vallja, ritkán ír olyan verset, amely elsősorban tökéletes, a legelőször esziszolgatni kell őket. A szerző néhány műve megjelent különböző irodalmi portálokon, többek között a poet.hu oldalon is.

■ MELISKA FANNI

Beszámoló:

ÉrdMOST 2018. 02. 11.,

Érd TV FÉNYKÉP 2018. 02. 28.,

Érdi IRKA VIII. évf. 1. szám,

Lokál Extra 2018. február 22.

Versikonok, ecsettáncok

Viszonylag későn érett igazi költővé Baka Györgyi, akorra viszont olyanra, akit feszít a mondanivaló, hiszen első könyve után (2008) idén immár a hatodik kötetét mutathatta be a Csuka Zoltán Városi Könyvtárban.

A Közeledő érintés (Hungarovox Kiadó) viszonylag gyorsan követte az előző gyűjteményt, a mostani kötet László Bandy képzőművész illusztrációival lett teljessé, nem véletlen hát, hogy Baán Tibor költő és kritikus kettejükkel beszélgetett a bemutatón.

Baka Györgyi, ha viszonylag későn is lépett a közönség elé költőként, egész életét a versek világában élte meg. Társaságként, népművelőként, versmondóként, míg nem eljutott a gondolathoz, hogy ennél több köze is lehet a költészethez. Tornai József Kossuthdíjas költőnek mutatta meg elsőként verseit, aki így foglalta össze a véleményét: „lehetőséges vagy, de a költészet eszközeit is bírniuk kell vened...”, majd jó szívet ajánlotta a szerző első könyvét az olvasók figyelmébe. Az ezt követő évtized elének bizonyult arra, hogy Baka Györgyi megtalálja a gondolatainak elmondáshoz szükséges eszközöket, formákat.

„Hogyan válnak szavakká a csönd belső mozgulása?” – kérdezi a költő új kötetle kapcsán. „Amikor egy megrajzolt kép vezet a csöndbe, bimbózni, rügyezni, áramlani kezdenek a szavak... A félelem homálya fölcsakad... Zuhanó terek örvényéből emelem ki esengő, szilánkos szavaim...”

Ezek a szavak sorokká, strófákká állnak össze, versekké – a Tóth Árpád-i lélek-től lélekig szóló üzeneté –, amelyekre nekünk, a versol-

szikus értelmében vett illusztrátornak, sokkal inkább társ-szerzőnek. A vers és a rajz, a szó és a kép együtt szól mindarról, amit fontosnak tartanak elmondani világunkról és azon túli-főltől dolgokról.

Ahogy megkapta a kéziratot, megmozdult a keze, és sorjázta elő a képek.

– Mert Györgyi szavai, mint az ikonok, láthatóvá teszik a láthatatlant, s ahogy ezek a költemények nem versek, hanem imádságok, úgy rajzaim sem illusztrációk, hanem ál-

Baka Györgyi szavai, mint az ikonok, láthatóvá teszik a láthatatlant (László Bandy grafikája)

Ritka az a könyvpremier, amikor a szerző – különösen, ha versekről van szó – az illusztrátorral közösen mutatja be új kötetét. Igaz, a Baka Györgyi verseihez rajzokat készítő László Bandy nem is nagyon tekinthető a szóklas-

zozati ecsettáncok – mondta el László Bandy.

Így állnak össze – közösen válogatták a verseket és képeket – Baka Györgyi spirituális, szakrális versei és László Bandy hol absztrakt, hol figurális rajzai közös alkotásá. ■ ->

Beszámoló:

ÉrdMOST 2018. 02. 12.,

Érd TV FÉNYKÉP 2018. 02. 28.,

Érdi IRKA VIII. évf. 1. szám,

Lokál Extra 2018. március 1.

2018. március

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT

VIII. évfolyam 1. szám

Az **Érdi IRKA** VIII. évfolyam 1. száma

Szerzői:

Vers: Baka Györgyi, Barna Júlia, Beck Zoltán, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Gubasóczi Ágnes, Habos László, Jáki Ferenc, Karácsony István, Kissné Matkó Gabriella, Kósa Márta, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Mihály Csilla, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Petrik István, Péter Éva Erika, Pálfi Nándor, Rendik Zsuzsa, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szabó Aida, Szabó Imre, Szöllösi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Tormássy Erzsébet, Tóth Mária, Wegenast Róbert.

Diákírók: Lada Levente, Szatmári Kristóf.

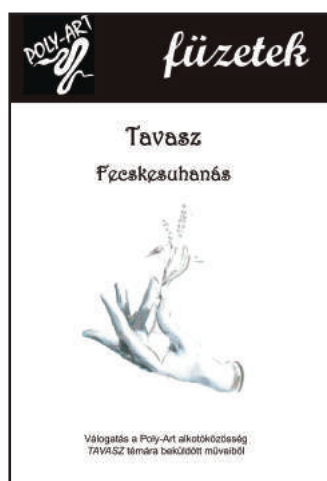
Prózaírók: Benkóczy Péter, Carl Astro, Gubasóczi Ágnes, Kárász Tamás, Kovács F. István, Nagy-Rakita Melinda, Pergel Antal, Szeghy Karolina, Szigetvári Zsófia Petra.

Haiku-oldal témája: Temesi Éva (szerk.: Szabó Aida),

KÉK-oldal: Tarnócziné B. Irén: PA-képzőművészek a Téli tárlaton.

Beszámoló: Daróci Lajosné.

Bemutakozók: Szeghy Karolina (irodalmi), Hamar József (fotó).

A Poly-Art-füzetek **Tavaszi / Fecskesuhanás** c. kiadvány

Szerzői:

Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Gani Zsuzsanna, Fazekas Major Gizella, Habos László, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Móczár Csaba, Nagy-Rakita Melinda, Novákovicsné Tóth Ica, Péter Éva Erika, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szabó Aida, Szabó Ilona Valéria, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva (irodalom)

Böhm András, Hangyássy Zsuzsa, Ilka Gábor, Kajtár László, Kávránné Szedmák Ilona, Kiss Gyöngyi, Márkus József, Nagyszalóki András, Révész Gábor, Tarnócziné Barabás Irén, Tomozi Gizella, Vincze Jutka (képzőművészet).

Szabó Ilona Valéria

a Magyar Irodalmi Lap által kiírt pályázaton
(ARANY SAS DÍJ Történelmi Novellapályázat 2018)
a 318 pályázó közül a 13. lett.

MÉDIA

Érd TV PÁRBESZÉD

2018. március 7.,

Érd TV FÉNYKÉP

2018. március 13.

Beszélgetés Ilka Gáborral
márciusi kiállításáról.

A tehetség utat tört

Az írás fertőz, hamar szenvedélyé válik, de legalább nem káros. Nagy-Rakita Melinda szőpírói pályafutása igazolja ezt a tételt, amint ez az IRKA által számára szervezett szerzői esten is kiderült a művelődési központban.

Az irodalomkedvelők rendezvényeiről sokan ismerik a Százhalombattai Élé szerzőt, aki lényegében minden műfajban alkot, ír verset, novellát, de regényen is dolgozik.

A kezdetekről, az „írni hitvallásáról” Balpataki Katalin, a százhalombattai Múzeum történetésze foglalta Nagy-Rakita Melindát, aki 40 év után már kétegyek nélkül tartja magát százhalombattainak, de az igazi szerelem azért Budapest, azon belül is a szülőhely, Óhuda, ahogyan Óhuda is vall. S talán az sem véletlen, hogy első nyomtatásban megjelent írása a Budapest 100 szóban pályázatra beküldött munka – ami az esten is elhangzott –, s amivel első sikert aratott.

De mindez már csak következmény, az egész azzal kezdődött – avatta be a hallgatóságot Melinda –, hogy négy évvel ezelőtt jelentke-

hattunk a főszerkesztő művelőiből, amelyeket Balpataki Katalin, Daróczy Lajosné, Mészáros Csaba, Szabó Áldo és Szabó Valéria támogatásával halhattunk. Nagy-Rakita Melinda mindezt még kiegészítette azzal, hogy elmondta: sok mesét ír – hiszen három fiút nevelt, volt alkalmam gyakorolni –, kedvelt műfaja a sci-fi is, de most

Nagy-Rakita Melinda most éppen egy bűnügyi regényen dolgozik

éppen egy bűnügyi regényen dolgozik.

Na győzősítünk a pályázatok, hosszán érleli magában a témákat, de még inkább motiválja, ha írásai megjelennek és tetszést aratnak.

Változatos témavilágáról, kiforrott stílusáról, műfaji gazdagságáról képet kap-

hatunk a főszerkesztő művelőiből, amelyeket Balpataki Katalin, Daróczy Lajosné, Mészáros Csaba, Szabó Áldo és Szabó Valéria támogatásával halhattunk. Nagy-Rakita Melinda mindezt még kiegészítette azzal, hogy elmondta: sok mesét ír – hiszen három fiút nevelt, volt alkalmam gyakorolni –, kedvelt műfaja a sci-fi is, de most

éppen egy bűnügyi regényen dolgozik. Irodalmi est zene nélkül nem létezhet, ezúttal Wyznansz Emma, a Tóth Aladár Zeneiskola növendéke kézenlételte a publikumot hegedűjátékával.

IRKA-EST

Nagy-Rakita Melinda bemutatkozása

Beszámoló:

ÉrdMost 2018. 03. 20.,

Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám,

Százhalombattai Hírtükör 2018. 03. 19.

ILKA GÁBOR

kiállítása a Szepes Galériában

KÉK-KIÁLLÍTÁS

Beszámoló:

Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám,

ÉrdTV Híradó 2018. 03. 27.

Gondolat siklik, folytatásra várva

Ilka Gábor műveinek ideális helye a művelődési központ előtéri kiállításitere a tárlókkal és az üvegezett szekrényekkel, mert így nem csak egynapos villámháromlót – ahogy azt már megszoktuk – rendezhető az alkotó picinyke szobraiból, ráadásul így ritkán látható mennyiségben kapunk ízelítőt. Hogy a megnyitóra összegyűlt nagyszámú érdeklődő – akiket T. Mészáros András polgármester köszöntött – sem szokványos az ilyen eseményeken.

Amikor húsz évvel ezelőtt először láttam Ilka Gábor miniszobrait – és először írtam róluk és alkotójukról –, a kollekció elfért egyetlen cipődobozban, most 77 mű-

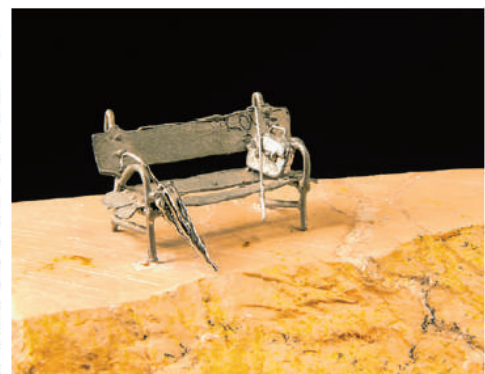
vet láthatunk a kiállításon, amelyek száma 2000 óta a nyolcvan is meghaladja.

Közel kell lépünk ezekhez az apró tárgyakhoz, hogy minden részletet meg-

figyelhessünk, s ezzel közel kerülünk Ilka Gábor világához, s közel kerülünk azokhoz a gondolataihoz is, amelyeket ezekkel a háromdimenziós grafikákkal is nevezett – találó a hasonlat, mert a piciny figurák, tárgyak részletességükben is oly könnyedek és a lényegre kiemelők, mint egy lendületes vonalakkal papírra vetett ceruzarajz – szobrocskákkal meg akar osztani velünk a világról, az emberekről, szépségről, jószágról és gyarlóságról.

Meg az illúziókról, amelyeket a tárlat címadó darabja fogalmaz meg félreértésten pontossággal, s amely az IRKA és a Poly-Art (amelynek Ilka Gábor hűséges kiállítója) termékenyítő kapcsolatát is jelzendei lehet a meghívón is szereplő versre Temesi Évát: Magányos kerti pad, / valami félbeszakadt. / Elment már a hölgy s az úr, / egy kapcsolat meglazul? / A pad, az ernyő, bot és táskák ott maradt folytatásra várva.

És magával ragadta az elhagyott pad képe Szigeti

Illúzió. „Magányos kerti pad, valami félbeszakadt.”

Esztét is, aki ezúttal nemcsak közreműködője volt Varga Zoltánnal a megnyitónak, de az alkotónak dedikált saját szerzeményével is kedveskedett.

De idézhetjük Wegenast Róbert festőművész megnyitójának sorait is: Előttünk lebeg egy illúzió / Egy / Aprócska pad és aprócska bot / És mi, akik nézzük, / Most mi ülünk ott. / És látjuk, hogy éppen / Ott lent a szélén / Borotvaélen / Gondolat siklik / élénkbe szépen.

Gondolatok siklanak hát élénk, méghozzá a lényegig csupaszítva, filozofi-

kus szférákba vezetve olykor, nem véletlenül beszélt arról Wegenast Róbert, hogy Ilka Gábor jelenetei megidéznek egy távoli időt, ami az emlékezetünkben már egyszer eltemetődött. A bal agyféltekénk prioritása megrendül, hiszen az alkotó szemével látjuk önmagunkat, s megértjük vagy legalább megérezzük az üzenetét. Megértjük, hogy „Gábor plasztikus terének a középpontja Én vagyok, a szemlélődő, felfedezem hát, hogy ez a világ, az Én világom.”

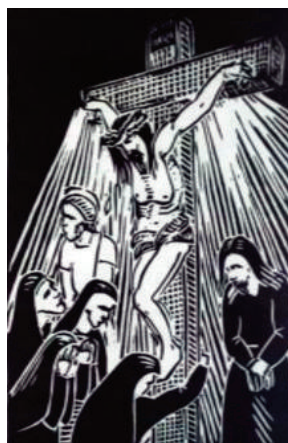
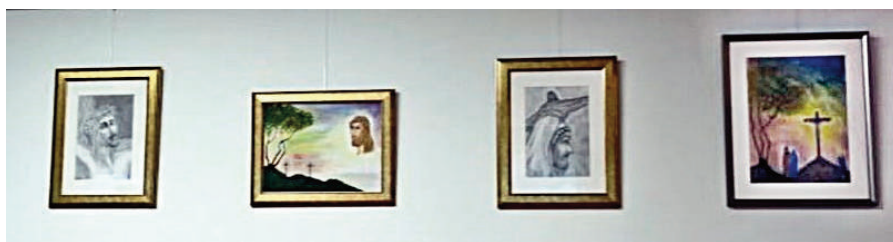
■ M. NAGY

Ilka Gábor jelenetei megidéznek egy távoli időt, ami az emlékezetünkben már egyszer eltemetődött.

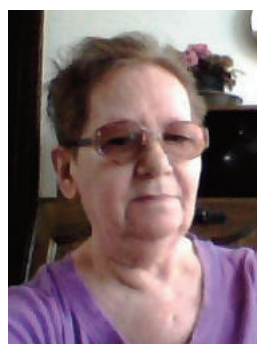
Húsvéti kiállítás a Református Templomban

PÁLYÁZAT

A Cédrus Művészeti Alapítvány haiku-pályázatán (hívószó: rózsa) nyertesei között jegyezte:
Barna Júlia, Habos László, Kreischer Nelly, Nagy-Rakita Melinda, Szabó Aida, Szöllösi Bernadett,
Zentai Eta klubtársunkat

Cédrus

2018. április

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

IRKA-versekkel ünnepelte a költészet napját az ÉrdMOST!

Az érdi Irodalomkedvelők klubja, az IRKA-kör autodidakta alkotói érdiségünk egyik legjellemzőbb, legmeghatározóbb közössége, akik méltók a bemutatkozásra. (**Habos László, Móczár Csaba, Szabó Aida, Kreischer Nelly, Tarnócziné Barabás Irén** versei.)

Az **Örkény Színház** által kiírt TAVASZI ISZAP 2018 – „KIRÁLY-ISKOLA” c. pályázaton **Szigetvári Zsófia Petra** iskolaterve 2. helyezést ért el!

Írása a színház honlapján olvasható.

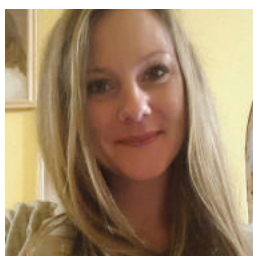
Pályázatának eredményeképpen a felvételi feladatok megírása nélkül tagja lehet a KAPTÁR csoportnak.

A NAPÚT-esten **Szabó Aida (Jampa drolma)** a FÜRT haiku-pályázójaként kiemelt eredményt ért el.

A HETEDIK megtisztelte **Szőllősi Bernadett** klubtársunkat azzal, hogy kortárs költői közé emelte.

Tavaszi olvasnivaló

Tavaszi: megújulás, feltámadás, szerelem, reménység – egy negyedéves irodalmi folyóirat, amelyen az Érdi IRKA is, évi első számának kézenfekvő, szinte kötelező témái. Kapunk is bőséges válogatást a megszokott szerzőktől, ahogy persze az ebbe a tematikába nem feltétlenül sorolható egyéb verset és kisprouzát is.

A tavaszi lapszámba verseket harminnégy szerzőtől válogatott a szerkesztő, a prózairók nyolcan képviselték magukat. Két diákszerzőből – *Lada Levente* és *Szalmári Kristóf* – is találunk egy-egy munkát.

Az irodalomkedvelők számára fontos publikálási lehetőség ez a folyóirat, de legalább ennyire lényeges, hogy a lap számról számrá új szerzőket is bemutat, folyamatosan bővítve ezzel a szerzők és az olvasók körét.

Ezúttal *Szeghy Karolináról* tudjuk meg, hogy Érden élő kétyerekes édesanyja, aki már kamaszkora óta versselget, de igazán a meséírásban talált önmagára. Története jól példázza, milyen hatások irányíthatnak valakit például az írás felé. Mert az természetes, hogy *Szeghy Karolina* gyerekként szerette a meséket, az is, hogy lá-

nyai kedvéért saját történeteket talált ki, de ahhoz, hogy íróként emelkedjen a műfaj mellé köteleződjön, kellett még, hogy *Csukás István* szülőcincé a szomszédjában éljenek, s így gyakran találkozhatson a mindig mosolygós, vidám, közvetlen és emiatt is méltán népszerű író-

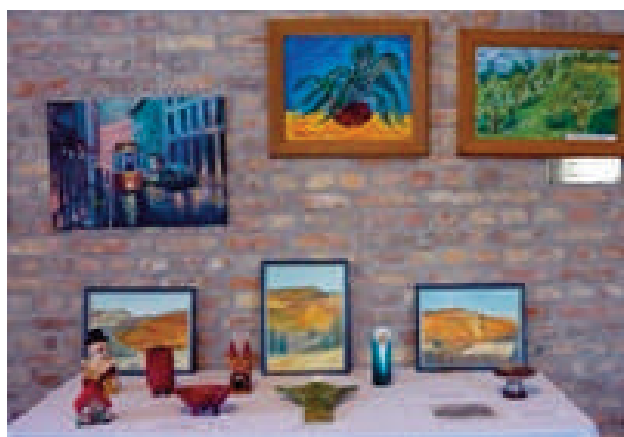
val. Mindez együtt vezetett oda, hogy *Szeghy Karolina* történetei 2012 óta rendszeresen megjelennek különböző mesegyűjteményekben, s természetesen ebben a lapszámban is olvasható egy meséje.

A Fejér megyéből származó *Hamar József* 25 éve él Érden. fényképezni viszont gyermekkorában kezdett, mint oly sokan, ő is a legendás Pajtás kamerával – olvashatjuk bemutatkozásában. Tájépítész mérnökként talán érthető, hogy fotósként is elsősorban a természet kínálta látvány érdekli, s ezt örökíti meg szenvedéllyel, s immár olyan színvonalon, hogy két önálló kiállításon is bemutathatta munkáit. Ezúttal a folyóirat tavaszi számát illusztrálják felvételei.

Ha már képekről esik szó: érdemes megnézni azt a kis összeállást, amely a Poly-Art alkotóinak a Téli tárlatra beadott munkáit mutatja be. A város képzőművészeti seregszemléjén régen volt látható ennyi – szám szerint nyolc – nem hivatásos művész munkája. ■ (lnmp)

POLY-ART KIRÁNDULÁS GÁNTRA, A FECESKEPALOTÁBA

Beszámoló:
ÉrdMOST 2018. 04. 18.,
Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám.

BÁLINT IMRE

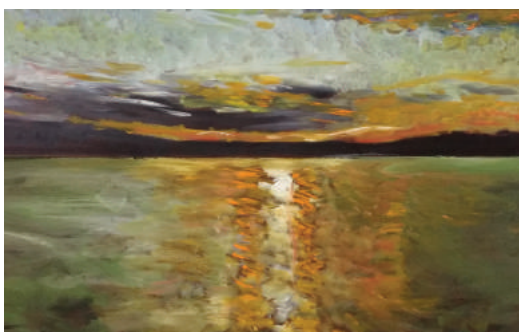
kiállítása Berhidán

KÉK-KIÁLLÍTÁS

MÁRKUS JÓZSEF

kiállítása Budapesten a VOLVO Galériában

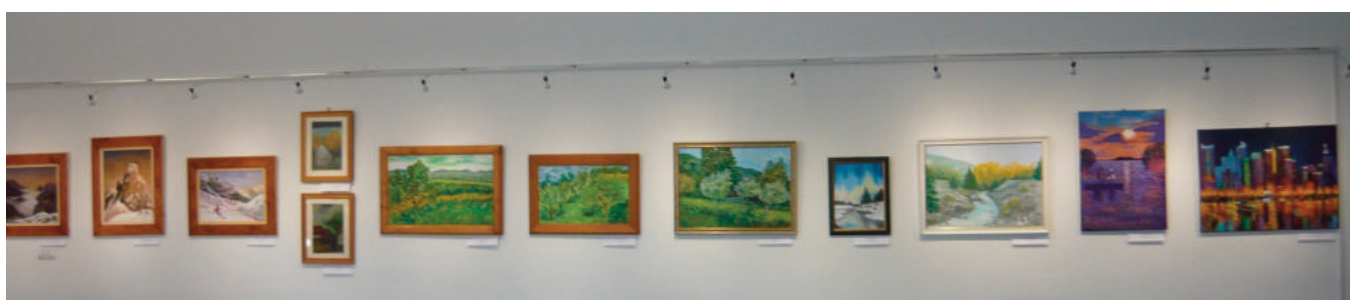
*Beszámoló:
Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám*

KÉK

kiállítás az új Parkvárosi Közösségi Házban

*Beszámoló:
ÉrdMOST 2018. április 25.,
Érdi IRKA VII. évf. 2. szám*

Harmónia a zaklatott világban

Nevéhez hűen, a művészetet több ágának képviselőit felvonultató műsorral nyitotta meg a Poly-Art Alapítvány az IRKA (Irodalom-kezelők Klubjának) együttműködésével a Képzőművészek Erdi Közösségének kiállítását szombaton este az új Parkvárosi Közösségi Házban. Voltak haikuk, ír sztepp és persze festmények, kerámiaik minden mennyiségben.

Mint azt *Somfai István*-tól, a Poly-Art Alapítvány elnöktől megtudtuk, a KÉK (Képzőművészek Erdi Közössége) a Poly-Art-on belül szerveződött azzal a céllal, mint az IRKA is, csak míg

utóbbi az írni kedvelők hozták létre, előbbinek a tagjai olyanok lettek, akik a szabadidejükben a képzőművészetnek hódolnak.

A szombati kiállítás megnyitóján az IRKA néhány

tagja (*Szabó Aida, Szabó Bona Vikéria, Szigeti Eszter, Daróci Lejomé és Habos László*) obrasta fel Szabó Aida haikuit, majd *Somfai Péter* *Mihail Fkillejt* megzenésítő tizes lábkakkal járta az ír szteppet a közönség nagyörömeire.

Somfai István megnyitó beszédében údvóáble a kiállított művek letisztultságát, értelmezhetőségét. Ahogy fogalmazott, amikor olyan értelmezéseket hall a non-figuratív képzőművészeiről, hogy az zaklatott, felfordult és értelmezhetetlenné lett világunk pontos lejegyzése, akkor mindig az jut eszébe, hogy ha a világunk ilyen, akkor legalább a művészet jelentés és hozzon egyfajta enyhülést, harmóniát. Ezek a képek pedig ilyenek.

– A tizenöt alkotó művei arról szólnak, ami látható rajtuk, nem kell őket magyarázni, mert a laikus közönség számára is értelmezhetőek – tette hozzá.

Kávráné Szedmák Ilona, a KÉK tagja, akinek most három festményét és két kerámiaját állították ki,

Somfai Péter ír szteppötáncos is felkeltett a kiállítás megnyitón

Kávráné Szedmák Ilona a természettel és a hit világával szeret foglalkozni műveiben

kérdésünkre elmondta, hogy kerámiaival 2004 óta, festésnél pedig körülbéli négyéve foglalkozik.

– Ez egyfajta szerelem. Amikor az ember kezébe veszi az agyagot, megszünik tér és idő, akkor csak maga az agyag van és a művész van. Ugyanez igaz a festésre is. Egyszer csak azt veszem észre ilyenkor, hogy mintha maguktól születnének a színek és a formák, ahogy megszüledek egy-egy festmény – nyilatkozta az alkotó, aki saját bevallása szerint a természettel és a

hit világával szeret foglalkozni műveiben.

Az új Parkvárosi Közösségi Házban az elmúlt hetekben kerültek fel a kiállítás-hoz szükséges lámpák és a képek tartásáért felelősöknek. Most, hogy ezek már megvannak, a KÉK a jelenlegi kiállítás után, a nyári alkotótáborban, a Czabai-kerében születő műveket fogja legközelebb bemutatni ugyanitt az érdeklődőknek, augusztusban. A KÉK jelenlegi kiállítása május végéig tekinthető meg.

■ JAKAB-APONYI NOEMI

MÉDIA

Érd TV PÁRBESZÉD
2018. április 18.,
Érd TV FÉNYKÉP
2018. május 15.

Beszélgetés Révész Gáborral
a KÉK terveiről.

KÉK-alkotások

POLY-ART PÓDIUMEST

Somfai István beszélgető partnerei: **Habos László** és **Karácsony István** (irodalom), **Révész Gábor** (festészet)

Beszámoló:

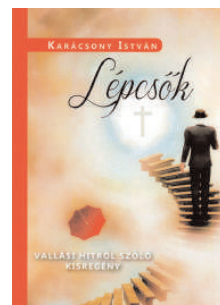
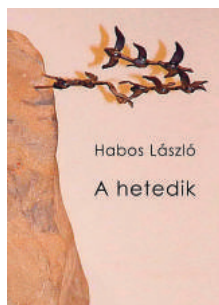
ÉrdMOST 2018. 04. 17.,

Érdi Újság 2018. 04. 18.,

Érd TV Híradó 2018. 04. 16.,

Érd TV FÉNYKÉP 2018. 05. 08.,

Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám

2018. május

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

Kreischer Nelly irodalmi estje az **Élhető világ** irodalmi körben.

Bíró Andrásra emlékeztek születésének napján a **Bíró András Baráti Társaság** és a **Poly-Art Alapítvány** a költő nevét viselő könyvesboltban és sírjánál.

Beszámoló:

*ÉrdMOST 2018.május 7.,
Érdi IRKA VII. évf. 2. szám*

Az **Érdi Újság**
Gépek, tájak, emberek címmel közölt interjút **Tarnócziné Barabás Irénnel**.

Hazám – Gyökerem
Szabó Aida versciklusa
Szigeti Eszter és Varga Zoltán zenéjével

Lemezbemutató

*Beszámoló:
ÉrdMOST 2018.május 21.,
Érdi IRKA VII. évf. 2. szám*

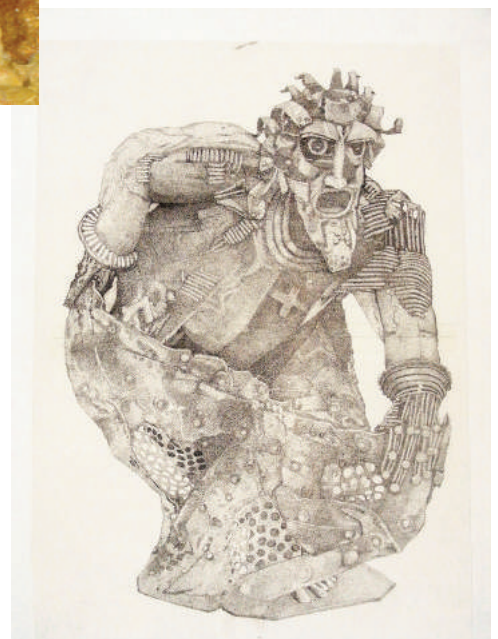
MÉDIA

Érd TV PÁRBESZÉD
2018. május 15.,
Érd TV FÉNYKÉP
2018. május 15.

Beszélgetés Somfai Istvánnal
kulturális eseményekről, programokról.

KÉK-alkotások

2018. június

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT

VIII. évfolyam 2. szám

Az **Érdi IRKA** VIII. évfolyam 2. száma

Szerzői:

Vers: Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Gubasóczi Ágnes, Habos László, Jáki Ferenc, Karácsony István, Kissné Matkó Gabriella, Kósa Márta, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Máté Miklós, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Mihály Csilla, Pálfi Nándor, Petrik István, Péter Éva Erika, Rendik Zsuzsa, Sall Margit, Schmidt Gyöngyi, Szabó Aida, Szabó Imre, Szigeti Eszter, Szöllösi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Tormássy Erzsébet, Tóth Mária, Valentin István, Vincze Jutka, Wegenast Róbert, Zentai Eta.

Diákírók: Lada Levente, Udvarhelyi Viktória, Szatmári Kristóf, Szigetvári Zsófia Petra.

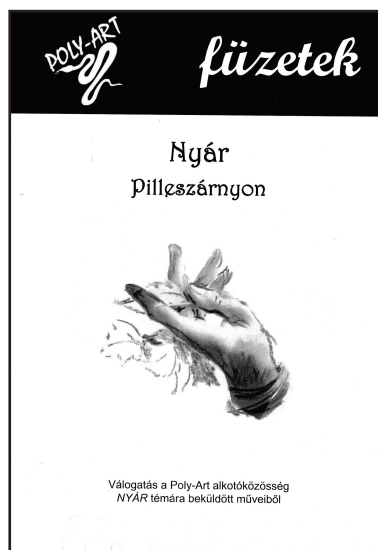
Prózaírók: Kárász Tamás, Kovács F. István, Nagy-Rakita Melinda, Magyarádi Ágnes, Pergel Antal, Rendik Zsuzsa, Solti Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szeghy Karolina.

Haiku-oldal témája: renga (láncvers) (szerk.: Szabó Aida).

KÉK-oldal: Daróci Lajosné.

Beszámoló: Daróci Lajosné, Somfai István, M. Nagy Péter.

Bemutatók: Baka Györgyi (irodalmi), Marcali Kiss Melitta (képzőművész).

A Poly-Art-füzetek *Nyár / Pilleszárnyon* c. kiadvány

Szerzői:

Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Habos László, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Lukács Mária, Májer József, Mihály Csilla, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Nagy-Rakita Melinda, Pergel Antal, Péter Éva Erika, Petrik István, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szabó Aida, Szöllösi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Valentin István, Varga Imre Lajos, Zentai Eta (irodalom)

Böhm András, Hangyássy Jánosné, Holló Piroska, Ilka Gábor, Kávránné Szedmák Ilona, Kovács Mátyás, Nagyszalóki András, Révész Gábor, Tarnócziné Barabás Irén, Vincze Jutka, Wenszky Ágnes, Wischin Tibor (képzőművészet).

Az **I. Láncolat Versdal Fesztivál** – Szalon módra pályázaton **Szigeti Eszter Illúzió** c. versdala a zsűri különdíját nyerte el.

Az Érdi Újság
Az agyag magába hús címmel közölt interjút
Szekér Gizivel.

érdi hírek

lokál 8

WWW.LOKAL.HU • HELYBEN VAGYUNK • 2018. JÚNIUS 28.

IRODALMI VENDÉGSÉG KERTBARÁTOKNÁL

Versek, zene és beszélgetés

Első látásra arborétumnak is nézhetné bárki Ács Kata kertjét, ahol a japán akáctól a gránátvirágokkal teli fákgig, a murva-fürttől a hibiszkuszig mindent meg lehet csodálni – mindez azonban a vendéglátó háziasszony növényeinek csupán egy részlete. Ő ezúttal az érdi Kertbarát Kör nevében fogadta a vendégeket.

Az érkezők, az érdi Irodalomkedvelők Klubja, az IRKA tagjai pedig csak akkor mérsékelték ámulatukat a kert különlegességein, amikor a finomságokkal roskadásig megrakott vendégváro asztal csodái is előtűntek.

A vendéglátás nem megfogalmazott, de alapvető célja is hamar napvilágra került. Számos ismerős arc, sokszor látott mosoly jelent meg

ugyanis a vendéglátók és vendégek soraiban; korábbi találkozások szereplői, akikről bizony a jelenlévők nem mindig tudták elsőre eldönteni, hogy mi a neve, honnan is ismerem – pedig találkoztunk valamilyen rendezvényen, de hol is láttam már...?

Aztán elkezdődött a műsor. Versek, elbeszélések, zene következett egymás után – utánuk meg családi beszélgetés, közös éneklés.

Tarnócziné Barabás Irén jó érzékkel válogatott az IRKA Kaleidoszkóp kötetéből, többen meg is kérdezték, hol lehet ilyen könyvhöz jutni.

Szabó Ilona Valéria Fehér páva című metaforikus műve ezúttal is nagy sikert aratott, az Östölgyes történeteit pedig végigkuncogta a hallgatóság.

Habos László neve már sokaknak volt ismerős, fel-

olvasott versei most is elérték a kívánt hatást, minden bizonnyal újabb rajongókat szerezve a szerzőnek.

A „tanár úr”, Somfai István gitárkísérettel előadott éneke sem maradt el.

A közösen énekelte dalok régi emlékeket idéztek fel – már csak azért is, mert a megjelentek között volt néhány korábbi tanítvány és szülő is. Ezúttal is a Jeszenyin-dal volt a nagy kedvenc, többeknek megre-megtette a lelkét az orosz népdalszerű hangzás, a jellegzetes dallam, a szöveg pedig visszaidézte a jelenlévők többségének egykori ifjúságát. Az emlékek beszélgetés közbeni felidézése-vel és mindenekelőtt a közös

énekléssel nem volt nehéz a társaságnak közös hullámhosszra kerülni.

Visszatérve az összejövetel bevezetőben említett fő céljára: egyre nyilvánvalóbb, mennyire fontos a klubok közti ismerkedés, a különböző városi klubok tagjai közötti barátság. Nem jó, ha egymástól elszigetelten léteznek a művelődési központban.

Fontos, hogy kiderüljön, melyik klub mit „kínál”, mivel tud örömet szerezni a többieknek. Jó példa erre az IRKA-sok ezúttal előadott összeállítása – amellyel kapcsolatban Daróci Lajosné klubvezető megjegyezte: legközelebb a műveknek egy más szeletét mutatják be.

Tarnócziné Barabás Irén jó érzékkel válogatott az IRKA Kaleidoszkóp kötetéből

Fotók: Tarnócziné Barabás Irén és Daróci Lajosné

Szabó Ilona Valéria Fehér páva című műve ezúttal is nagy sikert aratott

A vendégek IRKA-s kiadványokat is bemutatnak

A finomságokkal megrakott vendégváro asztal

KÉK-ALKOTÓTÁBOR

Beszámoló:
ÉrdMOST 2018. június 22.,
Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám

IRKA 7. SZÜLETÉSNAPI MŰSOR

Érdi IRKA Irodalmi Díjat vehetett át
Baka Györgyi és **Szabó Imre** (versíró),
Nagy-Rakita Melinda (prózaíró),
Pálfı Nándor (diákíró)

IRKA Emlékérmert érdemelt **Bálint Edit** újságírói munkájáért, **Szabó Iona Valéria** közösségért végzett tevékenységért.

Megjelent az Érdi IRKA antológia 2018

Szerzők:

Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Daróci Attila, Daróci Lajosné, Dylan D. Tides, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Gubasóczy Ágnes, Habos László, Karácsony István, Kárász Tamás, Kissné Matkó Gabriella, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Lukács Mária, Mihály Csilla, Magyarádi Ágnes, Májer József, Máté Miklós, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Nagy-Rakita Melinda, Pálfi Nándor, Pergel Antal, Péter Éva Erika, Petrik István, Rendik Zsuzsanna, Sall Margit, Sági Luca, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Solti Gyöngyi, Szabó Aida (Jampa drolma), Szabó Ilona Valéria, Szabó Imre, Szatmári Kristóf, Szeghy Karolina, Szigeti Eszter, Szigetvári Zsófia Petra, Szöllösi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Tormássy Erzsébet, Valentin István, Varga Zoltán, Vincze Demeter Jutka, Wegenast Róbert, Zentai Eta.

Illusztráció:

Fazekas Éva, Hangyássy Jánosné, Kávránné Szedmák Ilona, Kiss Gyöngyi, Kovács Mátyás, Pazár Anna, Révész Gábor, Tarnócziné Barabás Irén, Vincze Demeter Jutka, Wenzky Ágnes, Wischin Tibor.

Közösen alkottak, együtt ünnepeltek

A múlt kedden indult és pénteken ért véget a harmadik Alkotni-KÉK művésztelep a Czabai-kertben. A négynapos szabadtéri tábort a Poly-Art szekciója, a Képzőművészek Érdi Közössége szervezte, házigazdája pedig a 41 éve természetvédelmi oltalom alatt álló óstölgyes tulajdonosa, Czabai Balázs. A záróműsort ugyanitt, az Irodalomkedvelők klubjával a 7. születésnapját ünneplő IRKA-val közösen rendezték meg.

Bár délelőtt még úgy tűnt, hogy a hirtelen érkező hidegfront elmoshatja a fák lombjai alá tervezett villám-tárlatot, de szerencsére az égiek megkegyelmeztek, így a KÉK idei művésztelepén született alkotások mégis közszemlére kerülhettek, valamint az irodalomkedvelők is itt, a már hagyományossá lett helyszínen tartották meg születésnapjait és idenyzáró műsorukat. Ebben az évben tizennégy amatőr, illetve autodidakta képzőművész vett részt a Czabai-kerti Alkotni-KÉK szabadtéri táborban, többen közülük csak nemrég csatlakoztak a közösséghez. A közösség tagjai nagy örömmel fogadták és megtisztelő volt számukra, hogy a hét folyamán *Eöry Emil* szobrász-, festőművész, valamint

Karsch Manfred grafikus, festőművész is meglátogatta az alkotótábort. Mindenkinek volt pár biztató szavuk, ahol szükségét látták, némi tanácsot is adtak a további

Közösen ünnepelt az IRKA és a Poly Art

munkához. *Révész Gábor*, aki tavaly év végén *Bálint Imrétől* vette át a Képzőművészek Érdi Közösségének vezetését, elégedetten nyugtázta, hogy az amatőrök harmadik művésztelepén sok értékes festmény, kerá-

miatárgy, sőt az idén először fafaragvány is született, amelyekből majd augusztus 25-én kiállítás nyílik az új Parkvárosi Közösségi Házban, hiszen a Czabai-kerti alkalmi bemutatkozást – amit *Holló Piroska* festőművész méltatott – csupán a Poly-Art tagok és vendégeik láthatták. Az alkotótábor záróműsorát követően pedig az IRKA került fókuszba. A negyedévente megjelenő irodalmi folyóiratnak immár a

hetedik születésnapját ünnepelehettek meg a szerzők és az olvasók. *Daróci Lajosné*, az Irodalomkedvelők klubvezetője úgy fogalmazott: nagyon fontosnak tartja a közösségi összetartást, hogy egymást segítik, tanítják a tagok, ugyanakkor rengeteget olvasnak, művelődnek, így egyre színvonalasabb munkák jelenhetnek meg.

Nyári olvasmányok helyi szerzőktől

Bőséges nyári olvasnivalót kínálnak – remélhetően nem csak egymásnak – az Irodalomkedvelők Klubja és a Poly-Art Alapítvány köréhez tartató alkotók: megjelent az IRKA folyóirat aktuális száma és a Poly-Art füzetek nyári kiadása.

Aki figyelemmel kíséri a helyi irodalmárokat, alkotók munkáját, annak nem kell bemutatni a kiadványok szerzőit, a tartalomjegyzékben a megszokott neveket látjuk, de természetesen mindenki valami újat vagy

már szétfeszítette az IRKA újság kereteit. Mostanra a „munkamegosztás” is kezd kialakulni a két orgánumban. A folyóirat, amellyel, hogy változatlanul szemeztet a szerzői kör legfrissebb írásából, egyre több teret tud szentelni a két alkotói közösséghez köthető rendezvényeknek, programoknak és szerzői bemutakozásoknak. Egy-egy friss lapszámot kézbe véve szembesül az ember, mennyire érdekes és színvonalas program várta az érdeklődőket az elmúlt hónapokban, így, esakorba gyűjtve az alkalmakat, látszik igazán, mennyire aktívak ezek a közösségek, hogy mennyire figyelnek egymásra. Volt mire visszaemlékezni a tudósításokkal, valóban színvonalas programokra szólnak a meghívók: az elmúlt hónapokban *Ilka Gábor* kiállítását kezdte *Nagy Rákita Melinda* szerzői estjén, *Márkus József* budapesti kiállításán, *Szigeti Eszter* és *Varga Zoltán* lemezbemutatóján át a *Bíró András* 95. születésnapjáról való emlékezésig vagy a Poly-Art

Marcali Kiss Melitta: A ló lelke

Pódium keretében tartott könyvbemutatókig. Nem véletlenül írta, írhatta *Daróci Lajossal*, az IRKA vezetője a lapnyitó írásában – mondhatjuk akár úgy is, hogy vezércikkében – a következőket: „Legyes irodalmi műsorok rendezése, egyéni és gyűjteményes kötetek, tematikus kiadványok, saját kulturális lap, barátság, szeretet, tisztelet – ez az IRKA.” A lap „bemutakozik” rovatában ezúttal két olyan alkotó vall magáról, akiknek valójában nincs is szükségük erre a fajta „ismertetésre”, bár mindig szívesen olvasunk róluk. *Baka Györgyi* immár sokkötetes szerzőként az irodalomkedvelők

körében jól ismert, versei nélkül elképzelhetetlenek lennének az IRKA kiadványai. *Marcali Kiss Melittát* pedig végkép nem kell bemutatni, hiszen érdi alkotó lett és maradt ő akkor is, ha a Balaton mellett született és most a messzi Paraguyban él és alkot – és tanít, ahogy itthon is tette hosszú éveken keresztül, miközben fáradszónál festette – ő önálló kiállítás volt! – általa szimbolikus expresszionizmus címével illetett, többnyire akvarell technikával készült képeit. Természetesen a közölt önvallomás mellé dukál, hogy az ő festményei illusztrálják a lapszámot. ■ γ

„Bemutakozik” Baka Györgyi is a lapban

„Fontos életemben a békesség, a rend és a csend...”

Valotta életéről Tarnócziné Barabás Irén, amikor leültünk beszélgetni érdi otthonában. Erd egyik csendes utcájában lakik férjével, Sándorral. Mikor megálltam a házuk kapujában, feltűnt a szépen rendezett udvar, ami tele van fákkal, bokrokkal és virágokkal. Tiszta, csendes környezetben élnek, ahonnan árad a béke és a nyugalom.

Tarnócziné Barabás Irén Erdsiben született 1948-ban. Első gyermekként látta meg a napvilágot, majd 4 év múlva megérkezett öccse. Szülei a helyi templomban ismerkedtek meg. A szülők és a nagyszülők köztiszeleiben álló családok voltak. A nagyszülők iparos emberek, édesapja az asztalos szakmán kívül hivatásos katonazenees volt; tagja a Horvát Légierő Zenekarjának. A sok kedves emlék közül egyet említek ki Irénnek. Édesapjától tanult meg táncolni, amiért a mai napig hálás. Általános iskolai tanulmányait Erdsiben végezte, és mivel gyermekora óta szívesen rajzolt, elhatározta, hogy jelentkezik Budapestre a Képzőművészeti Gimnáziumba, mert porcelánfestő szeretett volna lenni. Helyhiány miatt nem vették fel, ezért a Budai Nagy Antal Gimnáziumba jelentkezett és ott érettségizett.

A középiskola elvégzése után elhelyezkedett a vasútnál. Puszta szabócsón dolgozott egy évig műszakban. Mivel nagyon fárasztó és kimerítő volt a műszakozás, bármennyire szeretett a munkáját, váltott. Százhalombattán a Dunai Kötélgyári Vállalatnál keresett munkátársakat, jelentkezett és felvették dolgozni 1968-ban. Vállalta, hogy felvételtk egy gyors- és gépirő-iskolába, majd később egy szer-

ves vegyipari technikust is elvégezt. Nagy éhsátsággal töltött később vegyipari gépész technikusként. 1968 és 1999 között dolgozott Iktárnál a DKV-nál majd jogutódjánál, a MOL-nál, az utolsó 19 évben egyetlen főnöke volt. Szeretett dolgozni a volt főnökével, korréki, egyenes embernek tartja a mai napig. Kölcsonban megbízták egymásban.

Mesélte, hogy volt egy mélypont az életben és akkor azt tanácsolták neki, keressen egy olyan elfoglaltságot, ami eltereli a gondolatát.

Az 1970-es évek elején felkereste Márton Béla festőművészt Százhalombattán. Ő segítette abban, hogyan dolgozzon a színekkel, különböző technikákat mutatott meg neki és biztatta Irénét. Nagy örömmel festett, káoszra képes, majd 1998-ban sor került az első kiállításra is Százhalombattán, amelyet Erdén még sok követelt; de számos kiállítása volt Erdsiben is, ahova 40 évig visszajárt, megőrizve szülei házáat.

1996-ban úgy döntöttek, hogy Erdre költöznek. Új lakóhelyén is kereste a művészetet szerető és érthető embereket, így talált rá a Poly-Art Alapítványra, amely amatőr művészeket gyűjt össze. Kerámikus, festő szekcióból (KÉK) és irodalmi szekcióból (IRKA) áll a szervezet. Alkotóülsőket szerveznek, ahol mindenki kedvére dolgozik, majd egymás munkáját tanulmányozzák, ötleteket gyűjtenek, tapasztalatot cserélnek. 12-22 fő a szekciótaglétszáma. Különböző irodalmi pályázatok nyertesének ajánlanak fel díjakat saját munkájukból, határánkon belül és kívül is, pl. Erdélyben vagy a Vajdaságban. Az érdi Szepes Gyula Művelődési Központ ad otthont a rendezvényeknek, kiállításoknak. A Parkvárosi Községi Házban, májusban volt látható egy kiállítás a KÉK-nél.

Az IRKA évente több zsűrirel ad ki, ezekbe Irénke illusztrációkat, tusrakat készít. Az irodalom soha sem állt távol tőle, a festés és a kerámia a szavakkal próbálta és próbálja kifejezni magát. Megír egy költeményt, verset, összegejtette és megjelent az első önálló kötetben. Teljesen dolgozott tovább és elkészült a második kötet is, amelyet saját rajzaival illusztrált. A Kaleidoszkóp című kötetből felolvasta az Ismerlek című, családi ítetésű versét. Mire a felolvasás végeire ért, szemben mecsillant a meghittságot; a boldogság. Megható, hogy milyen szorosan kötődnek egymáshoz a költő és a műve.

Több országos pályázaton is vett már részt verseivel, a Napkút Kiadónál is jelentek meg versei és haiku versei. Egyik megzenésített versét meghallgattuk. Merengő tekintetében látszott, hogy ott jár megint Gáborral, megtelepedésnek szánta az ismerőse. Gátra évente egy-két alkalommal mennek. Közös verseles, éneklés, kirándulás és kötetlen programok tartják az ott töltött napokat. Ez mindig az alkotókörök csapókapu programja is.

A legutolsó élmény után házaérve három képet festettem a tájról – mondta halkan.

Restaurálással is foglalkozott. Az ercsi Nagyboldogasszony templomban lévő egyházi zászlokot két hónapon keresztül javította, mire ilyen állapotba került, hogy láthatóak a mai napig. A másik szintén ercsi vonatkozású a Bosnyák Anna által festett képpel. A kép szakadt el a szakadás mentén sérült a festmény. Nagyon lassan, aprólékos munkával sikerült helyreállítani.

Minek tartad magad? Festéssel, kerámikusnak, vagy költőnek? – kérdeztem. – Előszörban családyányának és nagymamának, számomra a család a legfontosabb.

Nagyon szeretem, amit csinállok, minden munkámban megtalálom az örömet. Azt valom, ami történik az emberrel, nem véletlen. Ha sikerült volna a porcelánfestő iskola, talán kötöttebb lennék. Így alakult az életem, de nem bánom.

Van két – szakmájában sikeres – fiunk, két fiú és egy lány unokánk. Reméltém, hogy a kisebb fiunk a művészi vonalat viszi tovább, de nem, ő a repülés szerelmese. Az idősebb fiunk informatikus.

Fiú unokáink sportolnak, a kisebbik focizik, a nagy teniszek. Amikor csak lehet, itt vannak nálunk, a nyarakat, szüneteket itt töltik.

2014-ben Közművelődési Díjat kaptam Erdsiben, ami hatalmas meglepetés volt és nagyon örültem neki. Ercsi szülőterület a szülővárosomtól elismertet kapni igen nagy dicsőség és megbecsülés. Sok szép emlék fűz Erdsihez, szívesen látogatok el a mai napig a településre.

2016-ban felvettük munkásságomat az Erdi Értéktárba. Itt csak úgy mondják az „Érdikumbá”. Ennek az elismerésnek is tiszta szívvel örülök, hiszen felnyitett az alkotásomra. Az értéktárban csak az kerülhet be, akit vagyami igazán fontosnak tart az Értéktár Bizottság a településen.

Az ERCSI HÍRADÓ közölt interjút Tarnócziné Barabás Irénnel

2018. augusztus

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

Vendégségben Bálintéknál

Beszámoló:

Érdi IRKA VIII. évf. 4. szám

Érd **lokál**

WWW.LOKAL.HU • HELYBEN VAGYUNK • 2018. AUGUSZTUS 20.

Írjon nekünk! Problémája van? Érdekes a szomszédja vagy hallott egy különös történetet? Lencsévégre kapott egy jellemző érdi épületet? Küldjön témát vagy fényképet. Megírjuk, bemutatjuk és ha kell, utánajárunk. Az ön területi szerkesztője: **Bognár Kálmán** – e-mail: erd@lokal.hu

városi hírek

www.lokal.hu/varoshirek

**Bálintéknál
Berhidán**

Azt már megszokhattuk, hogy az IRKA, az érdi Irodalom-kedvelők Klubja és a KÉK, a Képzőművészek Érdi Közössége és a Poly-Art alapítvány rendszeresen közös rendezvényt tart. Ezúttal erre a várostól hatvan kilométerre, Berhidán került sor, és a helyválasztás oka nem volt más, mint hogy Bálint Imre és családja, akik aktív résztvevői az érdi kulturális életnek, itt találtak tágas, nagyobb társaság fogadására is alkalmas életteret. Így aztán a szellős, árnyas udvar adott otthont Varga Zoli szokásos zongorajátékának, Csizgeti Ester kedves énekhangjának, a rögtönzött irodalmi műsornak és a közös dalolásnak – sőt, megállapodtak a következő találkozó időpontjában és programjában is.

2018. szeptember

POLY-ART: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT

VIII. évfolyam 3. szám

Az **Érdi IRKA** VIII. évfolyam 3. száma

Szerzői:

Vers: Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Habos László, Jáki Ferenc, Karácsony István, Kissné Matkó Gabriella, Kósa Márta, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Májer József, Máté Miklós, Mihály Csilla, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Mihály Csilla, Pálfi Nándor, Pálné Onódi Judit, Petrik István, Péter Éva Erika, Sall Margit, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szabó Aida, Szabó Imre, Szigeti Eszter, Szöllösi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Tormássy Erzsébet, Tóth Mária, Valentin István, Varga Zoltán, Vincze Jutka, Wegenast Róbert, Zentai Eta.

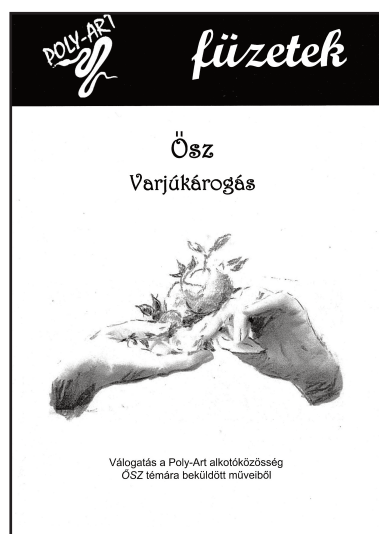
Diákírók: Lada Levente, Labant Lehel, Szatmári Kristóf, Szigetvári Zsófia Petra.

Prózaírók: Carl Astro, Kárász Tamás, Kovács F. István, Magyarádi Ágnes, Nagy-Rakita Melinda, Pergel Antal, Rendik Zsuzsa, Solti Gyöngyi, Szeghy Karolina.

Haiku-oldal témája: SU-LA-Ce (szerk.: Szabó Aida).

Beszámoló: Daróci Lajosné.

Bemutatók: Valentin István (irodalmi), Pazár Anna (képzőművész).

A Poly-Art- füzetek **Ősz / Varjúkárogás** c. kiadvány

Szerzői:

Baka Györgyi, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Gani Zsuzsanna, Habos László, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Májer József, Molnárné Boda Mária, Novákoviczné Tóth Ica, Pergel Antal, Petrik István, Schmidt Gyöngyi, Szabó Aida, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Valentin István, Wegenast Róbert (irodalom)

Böhm András, Hangyássy Jánosné, Holló Piroska, Ilka Gábor, Kávránné Szedmák Ilona, Kiss Gyöngyi, Kovács Mátyás, Nagyszalóki András, Révész Gábor, Tarnócziné Barabás Irén, Vincze Jutka, Wenzky Ágnes (képzőművészet).

Utak és utasok c. kiadvány

Az IRKA zsebkönyvsorozat tizenegyedik kötete. (Az őszi vers- és prózaíró-pályázat legjobb alkotásainak gyűjteménye.)

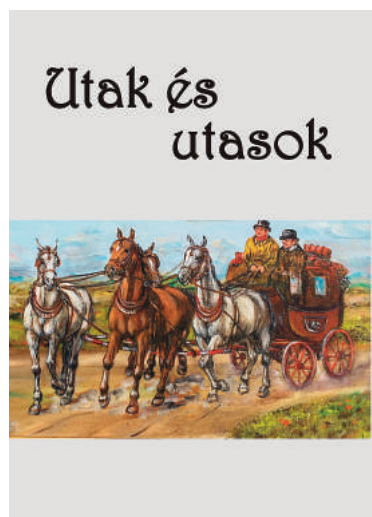
Sorozatszerkesztő: Habos László

Szerzők:

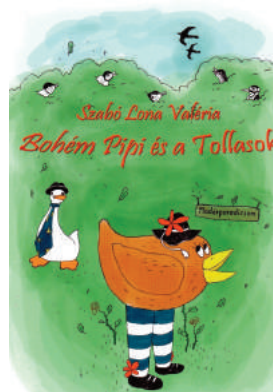
Barna Júlia, Beck Zoltán, Dylan D. Tides, Gani Zsuzsanna, Habos László, Karácsony István, Kimmel István, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Móczár Csaba, Molnárné Boda Mária, Nagy-Rakita Melinda, Pálfi Nándor, Péter Éva Erika, Solti Gyöngyi, Szöllösi Bernadett, Szigetvári Zsófia Petra, Tarnócziné Barabás Irén.

Illusztráció:

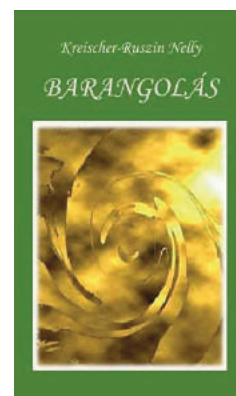
Benkóczy Péter, Domonkos Béla, Hangyássy Jánosné, Kajtár László, Kovács Mátyás, Tarnócziné Barabás Irén, Székér Gizi, Szabó Sz. Szilárd, Trombitás József, Trombitásné Gombos Mária.

Szabó Lona Valéria: Bohém Pipi és a Tollasok
c. kötete.
Az előszót **Dr. Kubassek János** írta.

A Krúdy Irodalmi Kör
Kávéházi esték sorozatában
Kreischer Nelly
bemutakozására került sor.

Szabó Aida– Szigeti Eszter– Varga Zoltán:
Hazám – Gyökerem c. lemezének bemutatója volt
a Százhalombattai Hamvas Béla Könyvtárban

Lemezbejelentő

OMNYE szervezésében
Tarnócziné Barabás Irén: Kaleidoszkóp
c. verskötetének bemutatójára került sor
az Óvárosi Községi Házban Százhalombattán.

Könyvbemutató

POLY-ART ÉVADNYITÓ A CZABAI-KERTBEN

Beszámoló:
ÉrdMOST 2018. szeptember 23.,
Érdi IRKA VIII. évf. 2. szám

MÉDIA

Érd TV PÁRBESZÉD
2018. szeptember 19.,

Beszélgetés Somfai Istvánnal
a Poly-Art programokról.

KÉK-KIÁLLÍTÁS

GALÉRIA AZ UDVARBAN

Beszámoló:

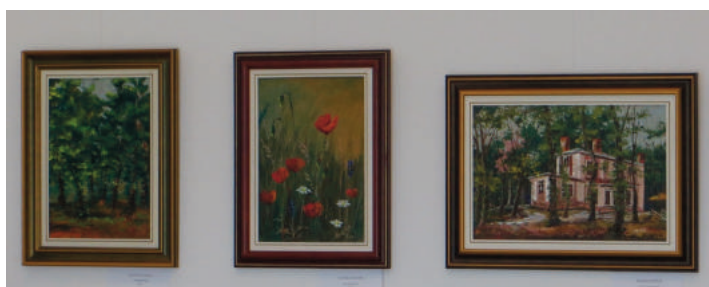
Százhalombattai Hírtükör 2018. szept. 27.,
Érdi IRKA VIII. évf. 4. szám

KÉK-KIÁLLÍTÁS

Beszámoló:

ÉrdMOST 2018. szeptember 23.,
Érd TV Híradó 2018. 09. 26.,
Érdi IRKA VIII. évf. 4. szám

Képek és irkák a tölgyesben

A hosszú forró nyár termékenyítően hatott az érdi irodalomkedvelőkre és a KÉK-hez tartozó képzőművészekre, amiről két évadnyitó rendezvényen nyerhettünk bizonyosságot.

A Czabai-kertben az IRKA tagjai olvastak fel és *Daróci Lajosné*, a kör vezetője számolt be a nyári eseményeiről. A parkvárosi közösségi házban pedig a KÉK-csoport alkotói mutatták be az elmúlt hónapokban, de jobbra az alkotótáborokban készült munkákat.

A kulcsszó ebben a beszámolóban a Czabai-kert, a kulcsszereplő pedig *Czabai Balázs*, aki immár évek óta látja szívesen az irodalmárokat, képzőművészeket természetvédelmi oltalom alatt álló tölgyesében, amely egyszerre kínál alkotói nyugalmat, ihlető tájélményt, romantikus meghittséget, azaz felülmúlhatatlanul alkalmas közeg az ezeknek a lelkes alkotóközösségeknek, ha egyáltalán van még értelme a többes számnak, hi-

szen a tagok zöme többműfajú alkotó, s egyszerre kalandozik az irodalom, a zene és a képzőművészet világában – ahogy ezt ezúttal is láthatuk-hallhattuk a beszámolók, bemutatkozások, fölolvadások során.

A Czabai-kert ihlette *Szabó Valériát* is a Bohém Pipi és a Tollasok címet viselő mesegyűjtemény megírására, ami egy ízléses, gondosan szerkesztett, szépen illusztrált (*Bogó Krisztina*, Szabó Valéria) kötetben jelenthet meg a százhalom-battai Üveghegy Kiadó, no meg a támogató érdi önkormányzat jóvoltából. Szabó Valéria meséi bűbajos, vídám történetekben személyesítik meg a kert gazdag madárvilágát, túlzás nélkül gondoljuk, hogy minden óvodában és alsó tagozaton ott

A Czabai-kert egyszerre kínál alkotói nyugalmat, ihlető tájélményt, romantikus meghittséget a lelkes alkotóközösségeknek

lenne a helye a műnek, hogy amikor a gyermekek ellátogatnak a Czabai-kertbe, akkor ismerősként üdvözölhesék Otuszt, a fülesbaglyot, Barátkát, a posztátát vagy Mátyást, a szajkót s a kert többi szárnyas lakóját.

A kötet bemutatója sikeresen teremtette meg a fölolvadások helyszínhez illő hangulatát, amihez *Valentin István* hegedűjátéka szolgáltatta a zenei aláfestést, a vendégként bemutatkozó *Tamaskáné Jakab Margit* szóttesei pedig harmonikusan illeszkedtek a természeti környezetbe.

Másnap a parkvárosi közösségi házban a Képzőművészek Érdi Közössége töltötte meg képekkel a falakat, kerámiákkal és faragásokkal a tárlókat, olyanokkal, amelyeket a nyári alkotótáborokban – hol másutt, mint a Czabai-kertben – készítették.

Révész Gábor, a kör vezetője elmondta, hogy a tábor sikeréhez ezúttal az önkormányzati támogatás is hozzájárult, festéket, vásznat és más kellékeket tudtak adni a 15 résztvevőnek, akik együtt alkottak a festői környezetben, ami természetesen ihle-

tően hatott rájuk, ki-ki a maga stílusában, műfajában, fölfogásában mutatta meg, milyen érzelmeket váltott ki belőle a helyszín.

A Poly-Art Alapítványból kinőtt KÉK alkotótáborra jól illeszkedik abba a folyamatba, amit az alapítványi létrehozó *Tállai Katalin* indított útjára – idézte fel megnyitójában *Somfai István*, a kuratórium elnöke –, s amely kisebb-nagyobb megszakításokkal az elmúlt több mint két évtized során, különböző keretek között, de elvezetett a mostani táborokig.

■ M. NAGY

KIÁLLÍTÁS A PARKVÁROSI KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

Falakon a nyár képei

Egymás után számolunk be mostanában a város különféle kulturális szervezeteinek évadnyitó rendezvényeiről – ebbe a sorba illeszkedik az a képzőművészeti bemutató is, amely a Czabai-kert őstölgyesének fáit, madarait, virágait mutatja be.

A bemutatott képek, kerámiák a nyári alkotótáborban születtek, így nem csoda, hogy az alkotásokat nézve a megnyitólátogatóknak, köztük jó néhány kiállítónak sorra előtűntek a nyári emlékei: a baráti összejövetelek, beszélgetések, közös munkák.

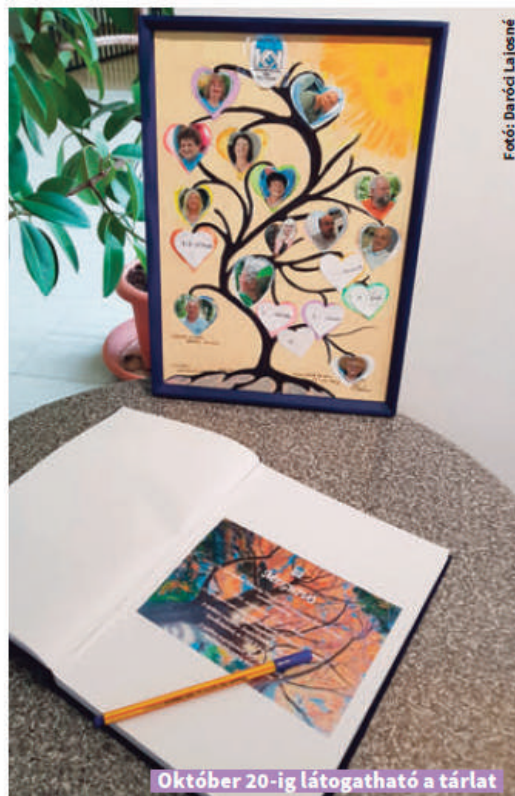
Ezt a hangulatot erősítették a megnyitó szereplői, többek között az IRKA – Irodalomkedvelők Klubja – tagjai: Vincze Jutka és Tarnócziné Barabás Irén a Czabai-kerthez kapcsolódó műveit adta elő. Hangos sikert aratott gitárjátékával az érdi Vörösmarty Gimnázium és a Lukin László Alapfokú Művészeti Iskola növendéke, Vetési Gergő.

A KÉK, a Képzőművészek Érdi Közössége vezetője, Révész Gábor ezt követően színpadra hívta a kiállítókat: magukról, alkotásaikról, terveikről beszéltek.

Somfai István, az immár 23 éves Poly-Art Alapít-

vány elnöke az alkotótáborok hagyományait elevenítette fel. Egyebek mellett elmondta, hogy már az alapítványi létrehozásának évében, 1995-ben rendeztek alkotótáborot, de akkor ennek még a Habilitációs Központ épülete és kertje adott otthont, aztán Pál Éva kertje volt a helyszín, a Czabai-kertben pedig csak három éve rendezik az alkotótáborokat. Somfai István hangsúlyozta, hogy ezek a rendezvények nemcsak azért fontosak, mert megfelelő körülményeket teremtenek az alkotáshoz, hanem azért is, mert kiváló közösségépítő lehetőséget kínálnak. Megemlégette: megtiszteltetés volt a tábor 13 alkotója számára, hogy a város három elismert képzőművésze, Eöry Emil, Karsch Manfred és Homolya Gábor is meglátogatta őket.

Az október huszadikáig megtekinthető kiállítás gazdája a Poly-Art Alapítvány képzőművészeti tagozata, a KÉK.

Fotó: Daróci Lajosné

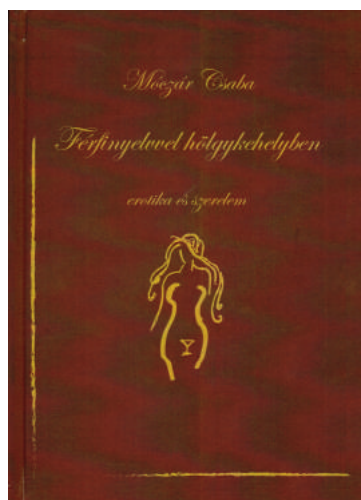
Október 20-ig látogatható a tárlat

2018. október

Könyvbemutató

Az IRKA-estek sorozatában
Móczár Csaba
Férfinyelvvvel hölgykehelyben
 c. kötetének bemutatójára került sor.

Beszámoló:
 Érdi IRKA VIII. évf. 4. szám

BÁLINT IMRE

kiállítása Érdén

KÉK-KIÁLLÍTÁS

Lélekarok és színharmónia

Immár tizenhatodik éve emlékezünk meg hazánkban a magyar festészet napjáról. Városunkban ebből az alkalmából Bálint Imre munkáiból nyílt kiállítás a régi Parkvárosi Közösségi Házban, október 19-én. A tárlat egyúttal a Képzőművészek Érdi Közössége (KÉK) számára egy jelentős időszak lezárását is jelentette.

Négy évvel ezelőtt *Bálint Imre* kezdeményezésére alakult meg az akkor már közel két évtizede működő Poly-Art Alapítvány képzőművészeinek aktív szekciójá. Igaz, az alapítvány addig is számon tartotta őket, de az évi egyetlen csoportos kiállításban ki is merült a tevékenységük. A KÉK megalakulásával azonban pezsgő alkotói és közösségi élet vette kezdetét. Mivel a tagság zöme amatőrökből és autodidakta művészekből állt, a közös tárlatokon kívül nem volt alkalomuk a bemutatkozásra, míg nem a Szociális Gondozó Központ vezetőségének köszönhetően megnyílt számukra a Parkvárosi Közösségi Ház nagyterme, ahol *Kiss Sándornak*, a gondozóközpont munkatársának lel-

kes közreműködésével, a közel másfél évnyi időszak alatt tucatnyi közös, tematikus és egyéni tárlatot sikerült megrendezniük. Időközben elkészült a településrészen új közösségi háza, így a KÉK rendezvényei is átköltöztek a korszerű épületbe.

A régi Parkvárosi Közösségi Házban megélt termékeny időszak méltó lezárásaként került sor Bálint Imre „Saját képére alkotta” című, festészet napi egyéni kiállítására, amit *Somfai István* köszöntőjét követően, *Majorné Bániczki Julianna* nyitott meg. A művésztanár mindenekeklőtt emlékeztetett az alkotónak a Szepes Gyula Művelődési Központban három évvel ezelőtt látható kiállítására, amely már akkor is erősen magán viselte az

Bálint Imre. A festmények szinkavalkádja hatalmukba kerflették a szemlélőt, ám az alkotó elrejtőzik mögötte

impresszionizmus hatásait. A festmények szinkavalkádja hatalmukba kerflették a szemlélőt, ám az alkotó elrejtőzött mögötte és csak hosszas szemlélődés árán volt lehetséges felfedezni a képekben a formalitást, az emberi arccokat. A most bemutatott munkáiban is megmaradt a színek intenzív hatása, de immár jól kivehetően megfigyelhetők bennük a különböző arckok – emelte ki Majorné, hozzátéve, hogy Bálint Imre továbbra is megőrizte az impresszionista stílus szabadságát, festményein bátran használ szín-

együttéseket, különféle aszociációkat, sőt a formái, figurái sem élesen körülhatárolhatóak, ám a munkáin felbukkanó arckok egyre felismerhetőbben, karakteresebben fordulnak elő.

Kiállításának címével pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert. A festményekben mégsem a felismerhető külsőségeket és arccokat kell keresnünk, mert nem a testi, hanem az emberi lélek hasonlatosságára utal. Az első benyomásunk egy-egy képről az, hogy szép. Aztán, ha

elidőzünk előtte, meglátjuk a szemet, és megérint bennünket a Teremtő szeretete. A színek játékában a meleg színek tökéletes harmóniában vannak a hideg színekkel. A szabad szín- és forma-használat azonban nem szétfolyó szabadosság, hanem érzelmeiket átadó alkotásokká áll össze – mutatott rá a kiállítást értékelve Majorné Bániczki Julianna.

A megnyitó perceit IRKA-versek és *Abel Csaba* gitárral kísért dalai színesítették. A kiállítást november 8-ig látható a régi közösségi házban. ■ B.E.

Beszámoló:
 Érdi IRKA VIII. évf. 4. szám

BÁLINT IMRE MÁSODIK ÖNÁLLÓ KIÁLLÍTÁSA ÉRDEN

Isten szeretete a színek játékában

A magyar festészet napja alkalmából nyílt meg Bálint Imre egyéni kiállítása Érden, a régi Parkvárosi Közösségi Házban.

BOGNÁR NÁNDOR

A Szociális Gondozó Központ rendszeresen teret adott a Poly-Art Alapítvány keretein belül tevékenykedő Képzőművészek Érdi Közösségének, és számos alkotónak először adatott meg a lehetőség, hogy közszemlére tegye a munkáit. Bálint Imre, a KÉK alapító tagja és egykori vezetője azonban egy évvel előzött, a stafétabotot átadva, távolabbira költözött, de Kiss Sándor, a Szociális Gondozó Központ munkatársa, aki lelkes közreműködője volt a tárlatok szervezésének, ragaszkodott hozzá, hogy a korábbi együtt-

működést a kezdeményező tárlatával koronázzák meg.

A kiállítást Majorné Bániczki Julianna művészstanár nyitotta meg. Említést tett Bálint Imre három évvel ezelőtti érdi kiállításáról, és úgy fogalmazott: az akkori munkáin is hatalmukba kerítették bennünket a színek, ám mögöttük elrejtőzött az alkotó. Most viszont ugyanebben a sokszínűségben különböző arckokat fedezhetünk fel a képeken. A kiállítás címe, „Saját képére alkotta...” pedig arra utal, hogy Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Mégsem a figurákban kell őt keresnünk,

mert nem a test, hanem a lélek hasonlít. A lélek, amely az élőlények közül egyedül az embernek sajátja, ugyanakkor az a szűrő, amelyen át befogadjuk a külvilágot, s ahogyan a vízszűrőt, időnként a lelkünket is meg kell tisztítani a hordalékoktól. Az alkotó is cipeli a mindennapok terheit, s ahhoz, hogy a külső benyomásokat a lelkén keresztül átsűrje, kezébe veszi az ecsetet, előkészíti az összes színt és munkához lát. Ezúttal azonban a színek kavalkádjából előlép a képek alkotója, aki a korábban elrejtett arckokat most erőteljesebben látatja velünk.

Ismerős ismeretlenek néznek szembe velünk, s ha elidőzünk a festmények előtt, a ránk tekintő szemek által Isten szeretete is megérint bennünket – summázta a látottakat a művészstanár. A megnyitón az Irodalomkedvelők Klubjának

néhány tagjától versek is elhangzottak, Ábel Csaba pedig saját gitárkísérettel énekelt.

Bálint Imre tárlata november 8-ig tekinthető meg Érden, majd a festmények egy részéből november 10-én Diósdon nyílik kiállítás.

Sokszínű alkotások arckokkal

Irodalmi utak és utasok

Abból már kaptunk ízelítőt egy évadnyitó rendezvényen, hogy az érdi irodalomkedvelők nemcsak pihenéssel, de alkotó kikapcsolódással is töltötték a nyarat, ami a kör vezetőinek, szerkesztőinek bizony munkát is adott, hogy a szezonkezdetre megjelenhessenek az őszi kiadványok, szám szerint négy: az aktuális IRKA-újság, az őszi tematikus füzet, a zsebkönyvsorozatban egy válogatás az Utak és utasok pályázatra küldött anyagból, s mindennek a koronájaként a mintegy 200 oldalas 2018-as Antológia.

A gazdag kiadványtermés lehetővé tette, hogy az IRKA és a KÉK tagjai szinte mindannyian publikáljanak több új vagy szívükhöz közelálló, netán valamiért aktuális munkát. Vagy éppen egy díjazottat.

Az Utak és utasok címet viselő zsebkönyv ugyanis az IRKA házi pályázatának verseit és prózai írásait tartalmazza, amelyeknek a kírás szerint konkrét vagy képzeletbeli utazásokról kellett szólniuk. A témaválasztásra jobbára irodalmi, de egyéb bölcséket is hoztak föl példaként a kírók, ahogy az előszavában is olvasható, például Buddhától egy idézet, ami talán legjobban kifejezi a pályázat lényegét: „A boldogsághoz nem vezet út. Az út maga a boldogság.”

A régi tagok mellett természetesen újakkal is megismerkedhetünk az IRKA-újság bemutatkozó rovatában, ahol ezúttal *Valentin István* vall magáról, aki amellet,

hogy hegedül, versel is, még hozzá származása okán magyarul és németül egyaránt. S bemutatkozik *Pazar Anna* is üde, finom színekkel és könnyed vonalakkal dolgo-

Olvasnivalók őszi estékre

zó festőként életszeretetet sugárzó képeivel.

Mondhatjuk, hogy az idei Antológiát *Czabai Balázs-nak* ajánlják a szerkesztők, a kötet előszavában *Daróci*

Lajosné klubvezető minden kertelés nélkül renezánsz típusú mecénásnak nevezi a kert tulajdonosát, aki valóban önzetlenül teszi közkinccsé – s fogadja be az irodalmárokat és képzőművészeket is, mintegy otthon adva nekik – az idén már arborétum elnevezéssel is büszkélkedhető tölgyesének csodáit. „Szponzorál, segít, lelkes. Igazi lokálpatriótaként fáradhatatlanul szolgál: akár érdikumról van szó, akár a természetvédelmiskéről, az időjárásálló táblák készítéséről, kihelyezéséről, a turisztikai egyesületről, a sícsapatról vagy a bringásokról, vitorlázni és teniszezni szerető barátairól, madarakról, növényekről – írja a kötet szerkesztője.

A Poly-Art füzetek – ami valójában az IRKA szerzőinek negyedéves tematikus kiadványa – aktuális száma pedig mi másról szólhatna szeptemberben, mint az őszi, ami ha nehezen is, de átveszi helyét az elnyúló nyártól hangos varjúkárogástól kísérvé, ahogy *Novákovicsné Tóth Ica* írja versében:

„Sólyomszárnyon elszállt a nyár, / erőt vesz rajtam a lehangoltság, / az égen fekete varjúcsereg száll, s károg a sok-sok gyászmadár.”

■ (mrp)

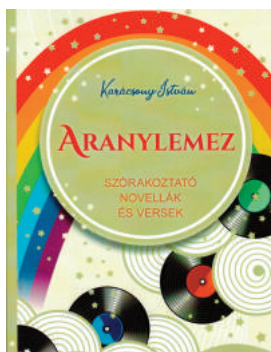

2018. november

Poly-Art: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT

Karácsony István: Aranylemez c. kötete

Gani Zsuzsanna: Illemtudó mesék c. kötete

VII. Nemzetközi Benedek Elek Meseírópályázon

Gani Zsuzsa: A Föld kincseinek ura c. meséje első helyezett lett.

Pergel Antal megkapta a **SÓLYOM REND** arany fokozatát a japán kultúra terjesztéséért és ápolásáért (ebből az elismerésből csak ez az egy darab van Magyarországon! Japánban is csak összesen 3 db. Arany-ezüst-bronz fokozatból is csak egy-egy létezik, az ezüstöt Pergel Antal kapta meg tavaly!)

Az Érdi Újság **Színek titkos kertje** címmel közölt interjút Vaád Évával.

Alig van olyan kulturális rendezvény a városban, irodalmi műsorral kiállításáig, amelyen ne szerepelne az érdi énekesnő-dalozó, Baiget Eszter songbookjával és alkotásával, Varga Zoltánnal együtt. A városban élők, Buro András versenyeit általuk megszüntetett lennéz „Érdikum” lett, asan bekerült a helyi érettségiből, és jól szerepelt az I. Lászlókat verszene fesztiválon is, kortárs költés megrendezésével. Az év végén közelebb egyre több meghívásnak tessék eljött, fellépnek nyugdíjasklubokban és Mikulás-szimpáziákon, szerepelnek december elején a Magyarok Érdi Városán, de újabb eseményeken is dolgoznak, mert meggyőződésük, hogy hangulatos dalok alkotnak „lélektől lélekig”.

Személyes őszélmények

A Képzőművészek Érdi Közössége igyekszik kihasználni a lehetőséget, amit azzal kaptak, hogy az új Parkvárosi Közösségi Házban évi négy alkalommal kiállítási lehetőségük van. Idén már a harmadik tárlatukat szervezték meg, ezúttal a mindenkor, minden műfaj alkotóit erősen inspiráló – ahogy erre László Bandy képzőművész is felhívta a figyelmet megnyitójában – ősz jegyében.

Az a termékenység, aktivitás, ami a KÉK tagjait jellemzi, azt mutatja, hogy élő, ősztönző, kisugárzó közösségről van szó, amely időről időre új tagokat vonz, ahogy most is avattak újoncot, hiszen először állított ki velük *Nimsz Terézia* Százhalombattáról.

A közösségi lét gondolata *László Bandy* megnyitójában is hangsúlyt kapott, mert amint mondta, egy kiállítás mindig ünnep, egy csoportos tárlat ennél is több, egy közösség ünnepe, s ha a bemutatkozás temati-

Először állított ki a KÉK tagjaival Nimsz Terézia

kus, az tovább erősíti ezt a közösségi érzést. Ebből fakadhat az a jól érzékelhető egység is, ami a tudás- és felfogásbeli különbségek ellenére azonnal érzékelhető a műveket szemlélve.

A képekről szólva László Bandy tanácsnak is felfogható gondolatokat osztott meg a kiállítókkal, utalva rá, hogy akkor születnek értékes művek, ha az alkotó a látványon túl valami olyasmit is el akar mondani, ami az ő személyes gondolata, amikor tudni lehet, hogy nem pusztán a látvány rögzítése okán ragadott ecsetet, amikor érezni – jelen eset-

ben – a személyes őszélményt. Mert a tehetséget azért kaptuk – utalt rá a képzőművész –, hogy elmondhassuk, amit csak mi tudunk elmondani. Ez a talentum azonban nem ajándék, ez feladat, nehéz, de gyönyörű feladat, mert nem azonnal jövőnk rá, hogy mit és hogyan kell elmondanunk, ehhez folyamatos önvizsgálatra és tanulásra van szükség, hogy eljőjön a pillanat, amikor az ember teljesen önmagát valósíthatja meg, ami az alkotásnak egy magasabb rendű boldogsága, s lényegében a művészet célja.

■ (mnp)

KÉK-alkotások

2018. december

POLY-ART: HÍREK, ESEMÉNYEK

MEGJELENT

VIII. évfolyam 4. szám

Az **Érdi IRKA** VIII. évfolyam 4. száma

Szerzői:

Vers: Baka Györgyi, Barna Júlia, Bíró András, Böhm András, Dylan D. Tides, Fazekas Major Gizella, Gani Zsuzsanna, Habos László, Jáki Ferenc, Karácsony István, Kerepesi Igor, Kósa Márta, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Lukács Mária, Májer József, Máté Miklós, Mihály Csilla, Móczár Csaba, Nagy-Rakita Melinda, Pálfi Nándor, Pálné Onódi Judit, Petrik István, Péter Éva Erika, Schmidt Gyöngyi, Seléndy Balázs, Szabó Aida, Szabó Imre, Szigeti Eszter, Szöllősi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Tormássy Erzsébet, Tóth Mária, Valentin István, Varga Zoltán, Vincze Jutka, Wegenast Róbert.

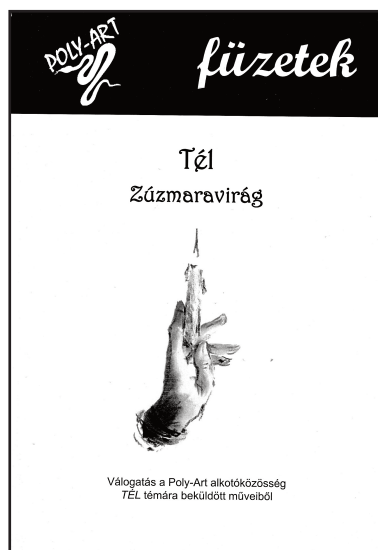
Diákírók: Lada Levente, Szatmári Kristóf, Szigetvári Zsófia Petra.

Prózaírók: Carl Astro, Gubasóczi Ágnes, Kárász Tamás, Kovács F. István, Magyarádi Ágnes, Máté Miklós, Molnárné Boda Mária, Pálfi Nándor, Pergel Antal, Rendik Zsuzsa, Szeghy Karolina.

Haiku-oldal témája: Az éberség (szerk.: Szabó Aida).

Beszámoló: Daróci Lajosné, Bálint Edit.

Bemutatók: Magyarádi Ágnes (irodalmi), Adelman Anna (képzőművész).

A Poly-Art-füzetek *Tél / Zúzmaravirág* c. kiadvány

Szerzői:

Bíró András, Böhm András, Carl Astro, Dylan D. Tides, Gani Zsuzsanna, Habos László, Jáki Ferenc, Kósa Márta, Kovács F. István, Kreischer Nelly, Ludwig Géza, Móczár Csaba, Nagy-Rakita Melinda, Pergel Antal, Petrik István, Schmidt Gyöngyi, Szabó Aida, Szeghy Karolina, Szigeti Eszter, Szöllősi Bernadett, Tarnócziné Barabás Irén, Temesi Éva, Valentin István (irodalom).

Böhm András, Hangyássy Jánosné, Ilka Gábor, Kávránné Szedmák Ilona, Kovács Mátyás, Nagyszalóki András, Pazár Anna, Tarnócziné Barabás Irén, Tomozi Gizella, Vincze Demeter Jutka (képzőművészet).

POLY-ART PÓDIUMEST

Somfai István beszélgető partnerei: **Szabó Ilona Valéria** és **Karácsony István** (irodalom), **Kovács Mátyás** (festészet)

Beszámoló:

ÉrdMOST 2018. 04. 17.,

Érdi Újság 2018. 04. 18.,

Érd TV Híradó 2018. 12. 10.,

Érd TV FÉNYKÉP 2018. 12. 11.

Mese, táj, humor, díjak

Hagyományos év végi pódiumestjét rendezte a Poly-Art Alapítvány a városi könyvtárban, amelyen Somfai István kuratórium elnöknek három vendége volt, akikkel munkájukról beszélgetett.

Szabó Valéria bemutatkozásának ősszel megjelent kötete, a *Bobém Pipi és a Tolla-sok* című adott aktualitást. A madarakról szól meséket a Czabai-kert ihlette, s innen már csak egy gondolatnyira volt az ötlet, hogy ezek a történetek komoly ismeretterjesztéssel is kiegészüljenek a kert madárvilágáról. Így kettős célú és hasznú köny-

vecske született, ami igazán jó fogadtatásra talált az érdi iskolákban – a kötetet első sorban alsó tagozatos gyerekeknek ajánlják –, olyannyira, hogy Szabó Valéria azóta egy sokszorosítható munkafüzetet is szerkesztett hozzá, aminek segítségével a nebulók feldolgozhatják a védett kertben tett látogatásukat és a könyvben olvasottakat.

Ezen az esten a képzőművészetet Kovács Mátyás képviselte festményeivel, akit igazából nem kellett bemutatni azoknak, akik figyelemmel kísérik a Poly-Art körüli történeteket, hiszen a parkvárosi közösségi házban éppen most látható *Wenszky Agnessel* közös kiállítása. Azt talán nem mindenki tudta Kovács Mátýásról, hogy három évvel ezelőtt egy baráti meghívásra jött Érdre a nyári alkotótáborba, s annyira megtetszett neki a Czabai-kert és az itteni alkotóközösség, hogy azóta a fővárosból kijárva aktív tagja a Képzőművészek Érdi Körének. De, hogy a képeiről is beszéljünk, mi sem természetesebb, hogy az eredetileg erdőmérnök, később tájvédelmi szakmérnök alkotó legfőbb ihletője a természet.

Aranylemez címmel jelent meg dr. Karácsony István immár 15. kötete, a tőle megszokott humoros történetekkel, amelyek így különösebb ismertetést nem is igényeltek, helyette a szerző nem kevésbé szórakoztató anek-

Dr. Karácsony István (f) szórakoztató anekdotákkal szolgált a közönség nagy derűtségére

dotákkal szolgált a közönség nagy derűségére.

Poly-Art-pódiumest nem lehetséges zenei betétek nélkül, s már az is megszokott, hogy rendre egy-egy fiatal tehetség kap lehetőséget. Ezúttal Csósz Loránd, a Vörösmarty Mihály Gimnázium tanulója kísérte saját énekét gitárral és egy ukulele nevű hangszerrel, ami nem más, mint egy picike gitár négy húrral.

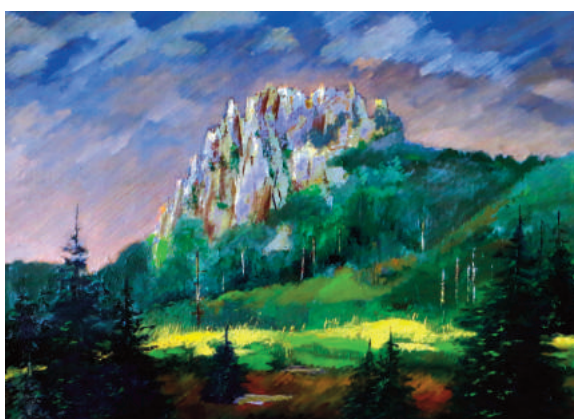
Az alapítvány ezúttal is díjazta a pályázó IRKA-tagok munkáit, az értékelés alapjául 20–25 vers vagy prózai írás is szolgálhatott,

hiszen az év során négy IRKA-újság, négy Poly-Art-füzet, egy antológia jelent meg, s volt fölolvásóest is számos, tehát az alkotók nem szűkölködtek publikációs lehetőségekben. Mindezek alapján vers kategóriában a legjobbnak Szabó Aida munkáit ítélték, második díjat kapott Habos László, a harmadik helyen ketten osztoztak, Kósa Márta és Petrik István. Próza kategóriában Szabó Valéria lett az első, a második Nagy-Rakita Melinda, a harmadik díjat Perger Antalnak ítélték.

Csósz Loránd, a Vörösmarty Mihály Gimnázium tanulója kísérte saját énekét gitárral és ukulelével

POLY-ART TÁRLAT

Beszámoló:
ÉrdMOST 2018. 04. 17.,
Érdi Újság 2018. 04. 18.,

Érd TV Híradó 2018. 12. 10.,
Érd TV FÉNYKÉP 2018. 12. 11.

Önművelő kreatív erők

A magukat a Poly-Art Alapítvány vonzáskörzetébe soroló alkotók, különösen a „kemény magnak” is nevezhető KÉK-tagok nem panaszkodhatnak mostanában a bemutatkozási lehetőség hiányára, ennek ellenére számukra az igazi ünnepe az alapítvány hagyományos, éves reprezentatív csoportos tárlata a művelődési központban. Az érdeklődés és az aktivitás is ennek megfelelő – tudtuk meg Somfai Istvántól, az alapítvány kuratóriumának elnökétől – hiszen 29 alkotó jelentkezett, köztük öten több mint 20 éve állandó résztvevők: Hóvári Zoltán, Ilka Gábor, Szekér Gizi, Tarnócziné Barabás Irén és Vaád Éva, de évről évre új nevekkkel is találkozhatunk.

Az érdihez hasonló művészeti közösségek ösztönző közeget teremthetnek az alkotóshoz – ahogy ezt Feledy

Balázs művészeti író is kiemelte megnyitójában, nagyra értékelve azt az elszántságot, ami ezekben az alkotók-

ban a tehetség kibontakozását elősegíti. Ami már önmagában sem kevés, hiszen az élet minden területén egyre élesebben merül fel, hogy ki tudjuk-e bontakoztatni a bennünk lévő képességeket, megadja-e a társadalom ennek a lehetőségét. Óriási dolog vállalni hát ennek elősegítésével a Poly-Art: a kreatív erő gondozását, hogy születésnek művek és azok nyilvánosságra is kerüljenek. Utóbbi jelentősége abban áll, hogy kérdés, a műtárgy létrejön-e egyáltalán – tekintett ki esztétika-filozófiai síkra a szakember – a nyilvános bemutatás, a megjelenés nélkül? Mert egy alkotás attól lesz műtárgy, ha a közönségtől a visszajelzést megkapja.

Mindemellett a szakember a téves következtetések levonásától is óvott, attól ugyanis, hogy valakinek a munkáiból kiállítás rendeznek, az még nem a tehetség bizonyítéka. Ennél sokkal fontosabb mérce a tudás megszerzése, a bírálat elfogadása és a bírálatra való ösztönzés. Ne higgyük el feltétlenül – hívta fel a figyelmet Feledy Balázs

Nagyszalóki András: Hegyek

–, hogy jól csinálunk! Legyen meg bennünk az önbizalom képessége. Hallgassunk olyanokra, akik többet tudnának nálunk, lehet, hogy rossz szót hallunk tőlük, de ez az előrelépésünknek a záloga. Ezért öröm, hogy a Poly-Art körül vannak olyan hivatásos művészek, akikkel lehet és érdemes beszélgetni, akik elmondják véleményüket.

Ugyanakkor az a tevékenység, amit az önművelő alkotók végeznek – ez talán szebb szó, mint az autodidaktika, és nincsen pejoratív felhangja, mint az amatőrnek –, rendkívül fontos és az

egyik legszebb dolog, de ennek a folyamatnak elengedhetetlen része a tanulás, mert csak a zseni az, aki nem tanul, hanem tud, de ők nagyon kevesen vannak, a többségnek folyamatos (ön)képzésre van szüksége.

A kiállításról szólva, túl az egyes alkotókhöz intézett kommentárokon, Feledy Balázs méltatta az anyag stílusgazdagságát – ami köztudottan éltető ereje a művészetnek –, sokszínűségét, ami mind a technikai megoldásokban, mind a témaválasztásban megmutatkozott.

■ (mnp)

Feledy Balázs szerint kérdés: a műtárgy létrejön-e egyáltalán a nyilvános bemutatás, a megjelenés nélkül?

Petrik István

IRKA

Nem bútor,
nem kályha,
de van melegség.
Költészet,
alkotás,
hitelesség.
Nem lakás.
Nem szoba,
de büszkén mondom:
emberi közösség.
Egy LÉLEKOTTHON!

Irka téli estékre

Az elkövetkezendő hetekben érdemes a kezünk ügyében tartani az IRKA folyóirat decemberi számát, hogy a karácsonyi készülődés idején, amikor nincs időnk vagy energiánk nagyobb lélegzetű olvasmányokra, elővehessük, s egy-egy verssel, novellával tegyük tartalmassá a szusszanásra szánt perceket.

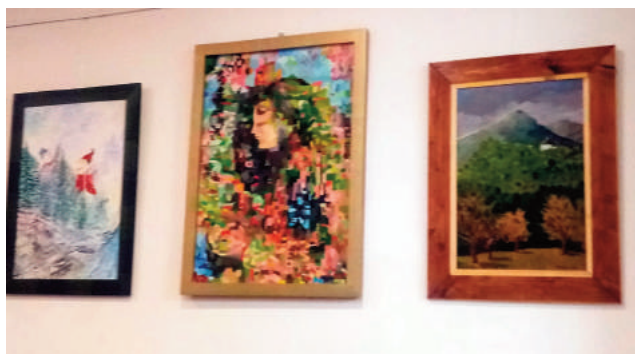
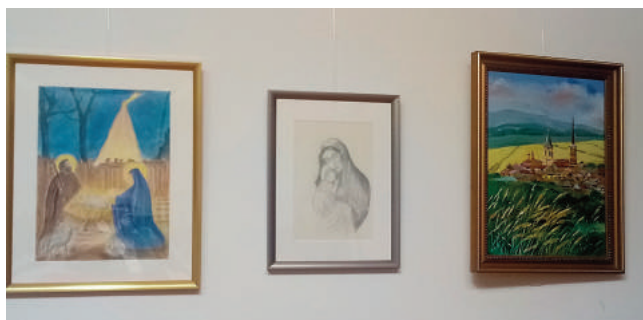
Szokásosan gazdag tartalom prózából és versből, az utóbbi kínálata főleg a télről, a hóról, a karácsonyról, a békeességről szól csöppnyi szókimondó erotikával fűszerezve, szóval találunk mindent a lapokon hideg téli estékre.

A Bemutatkozik rovatban ezúttal *Adelmann Anna* vall magáról, akinek festményei és rézkarcai jelenleg is láthatók a Parkvárosi Közösségi Házban, s természetesen ő illusztrálta a jelen lapszámot. A prózaíró *Magyaródi Ágnes* írásait előbb ismertük, minthogy bemutatkozásra lehetősége lett volna, hiszen ebben a lapszámban A könyvtáros című folytatásos művének már az utolsó részét olvashatjuk. Amolyan muszáj-író ő, ahogyan magát nevezi, olyan, akinek nincsen más választása: írnia kell, érezni is ezt, hiszen önvallomása is hordozza egy igazi novella minden ismérvét.

Könnyű dolga lesz annak, aki a távoli jövőben az IRKA és a Poly-Art alapítvány történetét akarja majd földolgozni, még akkor is, ha esetleg az összes számítógép (f)agyhalálra ítéltetik, mert ezek az IRKA-számok pontos és részletes dokumentációját adják e közösségek minden megmozdulásának – könyvbemutatóknak, tárlatoknak, kirándulásoknak, felolvasásoknak.

Az idei utolsó szám szerkesztői nem feledkeztek meg a húsz évvel ezelőtt elhunyt dr. Tállai Katalinról sem. A Poly-Art Alapítvány alapítójára, a képzőművészet, az irodalom iránt elkötelezett orvosra *Somfai István*, a kuratórium elnöke és *Karsch Manfred* festőművész emlékezik, céljai előtt azonban a leghitelesebb tisztelgés a két évtizede működő alkotóközösség.

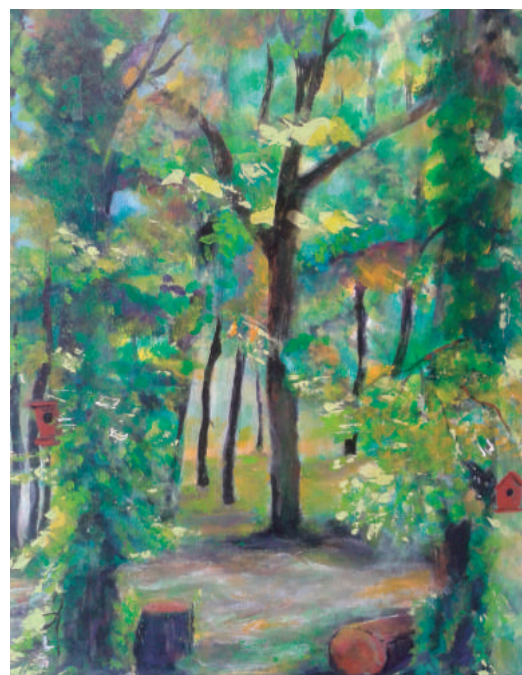
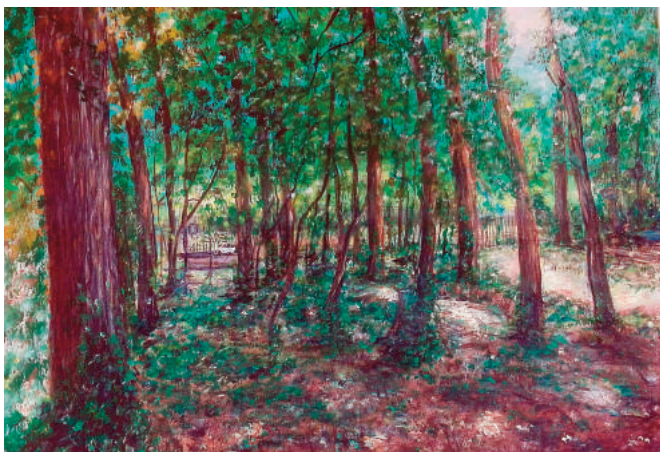
■ -y-

Karácsonyi kiállítás a Református Templomban

KÉK-alkotások

A Képzőművészek Érdi Közösségének csapatszelleméről

Tavaly is sok program sorakozott fel minden hónapban. Egymást érték a jobbnál jobb rendezvények és tárlatok. A klubnapi találkozók is egyre tartalmasabbak. Majorné Bániczki Julianna három alkalommal is tartott előadást: az aranymetszésről, a perspektíváról, valamint az impresszionizmusról. Köszönettel fogadtuk.

A Fecskepalotában Orbán Péter meghívására vendégeskedtünk és kiállítottunk.

Berhidán Bálint Edit és Imre otthonában egy kellemes napot töltöttünk.

Hagyományörzően Czabai Balázs vendégszeretétét élvezhettük egy újabb alkotótáborban. Ez mágnesként vonzza a keramikusokat és a festőket. Mélyen érezhető a csapatszellem, az egymástól tanulás. A hasonló mentalitású alkotók a művészet közös nyelvén gyorsan megtalálták az egymáshoz vezető utat. Barátságok, baráti körök erősödtek csapattá.

Művész-testvérekből váltunk családdá. Humorral, nevetéssel zajlott a tábor. Tapintható volt az egymással való törődés, egymás műveinek segítése. Az itt megérett alkotásokból önálló tárlatot szerveztünk a tábor végén.

Az ősze elején sem maradtunk esemény nélkül: Hangyássy Zsuzsa és kedves párja, János, jóvoltából a kertjükben lehetőségünk nyílt műveinket az érdeklődők elé tárni. Már korábban is részt vettünk így a Százhalombattai Napok rendezvénytársaságán.

Szeptembertől a Parkvárosi Közösségi Házban havi rendszerességgel négy kiállításra is lehetőséget kaptunk. Tematikus témákat dolgoztunk fel. Helyet kaptak a Czabai-kertben készült festmények, az őszi alkotások, valamint egy ínyencség – kettős tárlata Wenszky Ágnesnek és Kovács Mátyásnak.

A Poly-Art éves, decemberi nagykiállítása a Szepes Gyula Művelődési Központban mindig rangot jelent. Nemcsak a KÉK-ek, hanem minden poly-art-os alkotó festménye, kerámiaja színesíti ilyenkor a tárlatot, különböző stílusok és technikák lelhetők fel, és nagy öröm találkozni a nagyokkal, az alapítókkal, hallgatni a régi táborok történeteit...

Újabb tagokkal is bővült a KÉK névsora. Üdvözlöttük körünkben Nimsz Teréziát, Pazár Annát és Adelmannt Annát.

A tárlatok megnyitásában segítségünkre volt: Feledy Balázs művészettörténész, László Bandy festőművész, Bereczky Loránd, a Magyar Nemzeti Galéria tiszteletbeli főigazgatója.

A beszédek gondolatébresztőek voltak, és sokáig emlékeztetésekké maradtak.

Révész Gábor
KÉK-vezető

A KLUBVEZETŐ NAPLÓJÁBÓL

Elszántan kerestem valamit, átlapoztam az IRKA régi számait, és míg beleolvastam a versekbe, haikukba, prózába, elhültem – ekkora minőségi különbségekre nem számítottam: a tudatosság, a cizelláltság, a fejlettség foka (szerkezet, szókincs, költői eszközök, látásmód, megformáltság és megkomponáltság tekintetében) igen tanulságos.

Olvasóink, akik az első számokat vették csak a kezükbe és azóta se, megértem, hogy nincs túlságosan pozitív véleményük minden akkori IRKA-sról.

Pedig most megérné az újabb kiadványokkal barátkozni! (Lehet, hogy a szerzők közül se vállalná mindenki saját korábbi írásait, a kezdeti zsenyéket.)

Persze vannak, akik eposzi statikussággal ma is ugyanolyan színvonalon írnak, mint amikor berobbantak ide, és azóta is tartják a legmagasabb szinteket. Ők országos összehasonlításban is figyelemre méltók, kiemelkedők.

Kérdés: mitől / kitől tökéletesedtek, fejlődtek?

Néhányan azt szokták hangsúlyozni, hogy mindent nekem köszönhetnek, a biztatást, a lehetőségeket, az építő kritikát...

Glória a fejem fölött?

Egyszemélyes dicsőség?

Mindig gyanús.

Szerintem elfogadhatóbb az az okfejtés, hogy én éppen itt voltam (mástól ugyanezt megkapták volna), egymásra leltünk, jól kiegészítettük egymást.

A tehetség utat tör: nem nyugszik bele a közepszerűbe, fejleszti magát, utánanézi, kutat, hogy jobb legyen. Saját maga miatt.

Magának akar megfelelni. Nem adja ki a kezéből a művet azonnal, ahogy kifolyik a tollából, dédelgeti egy kicsit, majd friss szemmel ő maga is másképp értékeli.

A tanulás, az olvasás, egymás motiválása, inspirálása egy közösségben – nemcsak összekovacsolja az embereket, de tiszteletet is tartalmaz.

Baráti kapcsolatok alakulnak, szűk alkotóműhelyekben vélemények, gondolatok cseréje – ez is jellemző ránk. A végeredmény: elismerések, díjak, dicsérő szavak.

Pedig „csak” ezek voltak a háttérben: odafigyelés, empátia, a kapcsolatok ápolása, szeretet-tisztelet, néha lelki vigasz... Bennünket összekapcsoló szálak. Láthatatlanok. „Nincs műszer...”

Aztán olyan is van, akinek szappanbuborék szilárdságú elképzelése (tudása) volt az irodalomról, és kialakult, ill. kialakította magát, mert folyamatosan hatnak rá a többiek, felülemelkedik a kishitúségen, ráhangolódik mások kisugárzására, és kitartó, lelkes, tanulékony. Elismeri, belátja saját korlátait, nem kötekedésnek veszi a kritikát...

Ilyen a mi csapatunk.

A közösség mindenható erejéről még nem is beszéltem.

Daróci Lajosné
klubvezető

CSALÁDDÁ VÁLTUNK

Ha csak felületesen lapozzuk át a jelen KRÓNIKA kiadványunkat, akkor is meggyőzően hat közösségi eseményeink, rendezvényeink, kiadványaink és a kultúra minden területén való részvételünk nagy száma. A POLY-ART jelenléte a város életében azok számára is szembetűnő lehet, akik az alapítvány életéről csak a városi sajtó és televízió híradásaiból tájékozódnak.

Ezért a régóta működő és népszerű vállalkozásainkat nem is említem, de megelégedettséggel sorolok fel néhány új vagy újjáélesztett tevékenységet. Ezek közé tartoznak a POLY – ART-füzetek negyedévenkénti kiadásai, az Erdligeti Általános Iskolában megtartott költészet napi rendező irodalomóráink, a parkvárosi református gyülekezetben rendezett egyházi tematikájú művészeti-irodalmi estjeink. Négy kiállítással felavattuk bemutató otthonunkat, az új Parkvárosi Közösségi Házat, és immár harmadszor kapott helyet a festők és keramikusok alkotótelepe a Czabai-kertben, élvezve annak szépségét, hangulatát és a házigazdák vendégszeretét.

A fentiekén kívül örömmel fogadtuk az önkormányzati támogatásokat és a polgármester úr személyes segítségét, a média színvonalas tudósításait és riportjait, valamint az egyre gyakoribb zenei fellépéseket rendezvényeinken. Pozitívumként értékeljük, hogy a város néhány vezető művésze részéről fokozódó érdeklődés és rokonszenv nyilvánul meg tevékenységünk iránt.

Az alapítvány egyik vezetőjeként jóleső érzéssel látom a mintegy nyolcvan, aktív alkotó baráti összetartását, az egymás sikereiért való lelkesedést, ha szükség van rá, a segítő szándékot, a bátorítást és az együttlét örömét. Ez utóbbi szép példajaként említhetem a Gántra, a Fecskepalotába szervezett, kulturális programmal egybekötött, kétnapos kirándulásainkat vagy a Bálint Editnél és Imrénél tett hasonló, csapatépítő látogatásunkat.

Családdá váltunk...

Somfai István
a POLY-ART
elnöke